

De
W
E
E
O
R
D

MODESHOW 2008

Moonboots, horror en leggings
'van hoog niveau'

INTERVIEWS

Schrijver

ERNEST VAN DER KWAST

KNAW-president

ROBBERT DIJKGRAAF

Redactionele onafhankelijkheid

Als je hier voor het eerst studeert, is het blad dat je nu in je handen hebt naar alle waarschijnlijkheid nieuw voor je. *Profielen* is het magazine voor de hele Hogeschool Rotterdam, voor alle plusminus 27.500 studenten van alle opleidingen op alle locaties. Maar ook voor alle docenten en andere medewerkers. Met artikelen over wat er op opleidingen gebeurt en wat studenten presteren en bezighoudt, draagt *Profielen* bij aan de betrokkenheid bij elkaars activiteiten. Ook het leven als student, het wonen en uitgaan in Rotterdam heeft een plek in het blad. Naast informatie over studie en stad is *Profielen* er nadrukkelijk ook voor opinievorming. Dat wil zeggen dat er ruimte is om zaken met elkaar te bespreken die niet goed gaan. Grote organisaties moeten mijns inziens, in het belang van de kwaliteit van hun functioneren, zelfkritiek organiseren en institutionaliseren. De HR doet dat door het uitgeven van *Profielen*. De redactie probeert op een integere manier deze rol te spelen. Bijvoorbeeld door plaats te bieden aan ingezonden brieven en (achtergrond)artikelen waarin ruimte is voor afwijkende meningen, kritiek op beleid van de instelling of de kwaliteit van een opleiding. Niet iedereen is blij met een redactioneel onafhankelijk hogeschoolblad. Er zijn altijd mensen die vinden dat kritiek binnenskamers moet blijven en dat je de vuile was vooral niet buiten moet hangen. Minister Plasterk van Onderwijs denkt daar gelukkig anders over. De minister roept de colleges van bestuur op om dergelijke bladen te koesteren: 'Ik hecht groot belang aan de dialoog over maatschappij en wetenschap, waarbij uiteenlopende visies aan bod moeten kunnen komen. Daaraan kan een hogeschool- of universiteitsblad een belangrijke bijdrage leveren.' In elk nummer van *Profielen* is er uiteraard ook ruimte voor goed nieuws, interessante afstudeerprojecten, leuke initiatieven, buitenlandstages, noem maar op. Wij hopen dat alle lezers wel iets van hun gading vinden. Veel leesplezier!

Dorine van Namen
Hoofdredacteur *Profielen*

PROFIELEN.HRO.NL
elke dag vers onderwijsnieuws

22 Achtergrond: 25 jaar LSVb

De Landelijke Studentenvakbond begon in 1983 als linkse actiegroep met een brede politieke agenda. Een kwart eeuw later is de bond een professionele lobbyclub die zelfs de partij van Geert Wilders te vriend wil houden. Een portret van de jarige bond.

6 Interview: Ernest van der Kwast

Hij is volgens eigen zeggen 'de jongste van drie broers, en de knapste, leukste, maar vooral ook de drukste'. Sinds dit collegejaar is hij een van de nieuwe columnisten in *Profielen*: Ernest van der Kwast, schrijver, columnist en cultureel organisator van literatuurfestivals.

10 De inspirator: Robbert Dijkgraaf

Natuurkundige Robbert Dijkgraaf nam dit jaar het stokje over van Frits van Oostrom en mag zich nu president van de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen noemen. Op zijn verlanglijstje staat de wens dat Nederland een hoogwaardig kennisland wordt. Ook hbo-onderzoek kan daarin wat hem betreft een rol spelen.

Onderwijs

- 8 Onderwijs Actueel:
Wiskundeachterstand, deel 2
- 9 Bij de les
Hindi, de taal van de liefde
- 21 Afgestudeerd
Bedrijfseconoom Korstiaan Korteweg

Nieuws HR

- 12 modeshow WdKA, homepage per student, uitbreiding Groupwise, token, ouderdomspak, instituutsportret CoM, IvG in Suriname, studentenverenigingen
- 30 Adressen en infobalk Hogeschool Rotterdam

Uitgaan en recensies

- 24 Uitgaan: Treetz
Al sinds 2005 maken de party's van Treetz faam met eclecticische beats. *Profielen* feestte mee en zag meiden dansen alsof ze alleen in hun slaapkamer waren.
- 26 Recensies
o.a. *Kameraden*, Sex Pistols en *Elegy* met Penelope Cruz

Columns

- 9 Wouter Pols
Exit: competentiegericht leren
- 25 Ernest van der Kwast
It is free

Rubrieken

- 4 Welles-nietes, de concurrentie, Fokke & Sukke
- 5 Wie ben jij dan?
- 19 D'rbij: minder uitval door slc
- 28 Arbeid adelt: duiken met de pv
- 29 Colofon
- 29 (Zaken)profieltjes

NIEUW!
FOKKE & SUKKE
OP PAGINA 4

SCHRIJVER ERNEST VAN DER KWAST

'Literatuur is net korfbal'

Interview

Auteur: Dorine van Namen Fotografie: Kees Spruyt

Hij beschrijft zichzelf als 'de jongste van drie broers, en de knapste, leukste, maar vooral ook de drukste'. Hij werd geboren in Bombay maar kwam na z'n eerste levensmaand naar Rotterdam. Hij schrijft romans en columns en organiseert het literatuurfestival *Nur Literatur*. En hij droeg als Bollywoodprins voor uit eigen werk op De Parade. *Profielen* sprak met de veelzijdige Ernest van der Kwast.

Heb je altijd al schrijver willen worden?

'Nou, ik heb aan de Erasmus Universiteit economie gestudeerd en daar mijn bachelor fiscale economie gehaald. Ik heb studeren wel altijd gecombineerd met schrijven. Na m'n bachelor besloot ik fulltime schrijver te worden en daar heb ik nog steeds geen spijt van. In 2004 verscheen m'n eerste boek: *Man zoekt vrouw om hem gelukkig te maken*. 'Het leukste aan schrijven is de vrijheid om te reizen – ik ben regelmatig een half jaar weg – het schrijven zelf is eigenlijk niet zo veel aan. Ik zit al om acht uur 's morgens achter de computer. Ik ga me slecht voelen als ik een tijdje niet werk, een soort verslaving misschien. Dat is met studeren nooit zo geweest. Maar ik wil niet iedereen aanmoedigen om te gaan schrijven en veel te reizen. Het is ook belangrijk om je studie af te maken, althans dat zegt mijn moeder altijd.'

Je doet veel verschillende dingen. Je schrijft en je organiseert van alles op het gebied van literatuur. Vind je dat je een keuze zou moeten maken?

'Schrijven en organiseren horen voor mij bij elkaar. Een breed repertoire is ook de kracht van een schrijver. Het afgelopen jaar organiseerde ik, samen met anderen, het literatuur-

festival *Nur Literatur*, de Avond van de Wintervoorstelling in restaurant Kip en het festival *Gooi een tomaat naar een schrijver & een roos naar de zangeres*. Ik vind het leuk om veel verschillende dingen te organiseren, met name kleine dingen. Literatuur heeft als voordeel dat je niet meteen tweeduizend man hoeft te trekken. Veertig of vijftig is ook genoeg. Maar ook voor die vijftig man moet je vechten. Er zijn relatief weinig mensen in literatuur geïnteresseerd. Literatuur is net korfbal, het heeft geen sexy imago.'

In 2007 verscheen je roman *Stand-in*. Critici schreven dat je eerste romans zo op die van Arnon Grunberg leken en zelf zeg je ook beïnvloed te zijn door zijn proza. Je stelde dat één van de leerscholen van de schrijver die van de imitatie is, besloot een boek geheel in de geest van Grunberg te schrijven en vroeg acteur Sieger Sloot je pseudoniem te zijn en te spelen. Het boek als vervalsing, een spel met schijn en werkelijkheid. Sloot heeft een tijd lang *De Schrijver moeten spelen*. Zelf kon je niet bekendmaken dat jij de schrijver was. Wat bracht dat bij jullie teweeg en welke reacties hebben jullie gekregen?

'Ik had gehoopt dat er meer gespeculeerd zou worden over wie het boek had geschreven, dat lezers zouden denken dat Grunberg het zelf had gemaakt. Dat is niet gebeurd omdat Sieger zo echt was, zo tastbaar. Iedereen geloofde echt dat hij de auteur was. Na een jaar als schrijver door het leven te zijn gegaan, wilde hij ermee stoppen. Verschillende mensen

gingen zich breed maken om hem als schrijver, en ook het boek, te promoten. Hij moest te veel gaan liegen en ik eigenlijk ook. Nee, niet iedereen heeft ons deze gimmick in dank afgenomen. Er zijn mensen erg boos op ons geweest.'

Heeft Grunberg zelf nog gereageerd?

'Ik weet niet of hij het boek heeft gelezen. Grunberg heeft op z'n website wel gereageerd, echt op z'n Arnolds: "Ik voel me geveid, maar om te vleien had je net zo goed koekjes kunnen bakken." Het boek is niet echt bedoeld om te vleien. Het ging mij om het literaire spel, het spelen met literatuur, zoals hij zelf ook vaak heeft gedaan. Ik heb me verdiept in het werk van Grunberg en met plezier.'

Is het moeilijk geweest om Grunberg weer los te laten?

'Nou, nee hoor. Alhoewel, soms duikt de kleine Arnon in mij weer op. Zeker als ik vergelijkingen maak. Maar mijn volgende roman wordt echt heel anders.'

Wanneer kunnen we die nieuwe roman verwachten?

'Dat duurt nog wel twee jaar. Het gaat over een ijsmakersfamilie. Ik ken de eigenaar van ijssalon Venezia aan de Oude Binnenweg, Giuseppe Olivo, goed. Hij woont in Venas di Cadore. In de winter van 2003-2004 was ik voor het eerst bij hem en zijn familie te gast. Ik werd opgehaald in Toblach/Dobbiacco,

de plaats waar Mahler in drie opeenvolgende zomers zijn laatste drie werken heeft geschreven. Cadore is de streek waar alle ijsmakers van Europa vandaan komen. In de zomer vertrokken ze naar Lille, Rotterdam, Wenen en Innsbruck en in de winter kwam men terug. Het dorp ademt leven en dood. Het is rustig, maar ook levendig. Tegen dit decor wil ik het verhaal vertellen van een ijsmakersechtpaar dat een kind wil krijgen, wat aanvankelijk niet maar later wel gebeurt. De verwickelingen rond dit kind, daar gaat het over, meer kan ik niet zeggen. Een boek dat nog niet verschenen is, moet je beschermen. Identiteit, het spel met schijn en werkelijkheid, dat was mijn thema. In mijn volgende roman is het thema meer leven en dood en afscheid nemen. En vooral ijs. Veel ijs.

'Ik doe veel research en neem de tijd voor het schrijven, zodat de woorden en zinnen hun plek kunnen vinden. Het schrijven van een roman duurt wel twee, drie, vier jaar. Geduld moet je als schrijver echt leren, dat is een onderschatte kwaliteit. Soms vraag ik me wel af: "Waarom zit ik drie jaar te werken aan een roman? Ik ben jong. Moet ik niet gewoon gaan leven?" Daarom stort ik me nu bijvoor-

beeld op *Bollywoodstories*. Dat geeft ook de bevrediging van het iets af hebben. Een roman is nooit af, *Bollywoodstories* wel, een column ook. Het is heerlijk om wat af te hebben.'

In je romans, columns en weblog schrijf je regelmatig over je moeder. Is zij een inspiratiebron voor je?

'M'n moeder is een beetje anders, haar gedachtegangen zijn soms ondoorgroendelijk. De humor van m'n vader en de gekte van m'n moeder, die hebben mij gemaakt als schrijver. Ik schrijf inderdaad veel over haar, maar ze begrijpt wel dat het fictie is, hoor. Mijn moeder is een vrij trotse vrouw, zij wilde graag dat haar kinderen arts en advocaat zouden worden. Bij mij is dat niet gelukt en in dat opzicht heb ik haar ongelukkig gemaakt. Ik weet niet of haar waardering ooit komt, misschien als ik de Nobelprijs voor de literatuur win, maar dat zal zij waarschijnlijk niet meer meemaken.'

Je vader is Nederlander, je moeder Indiase. Ben je tweetalig opgevoed?

'Nee. We hebben thuis altijd Nederlands gesproken. Ik denk dat m'n moeder dacht: "Mijn kinderen moeten een goede toekomst hebben en Hindi is daar niet voor nodig." Aan de ene kant is dat jammer, aan de andere kant weet ik niet of ik dan schrijver was geworden. Ik merk wel dat ik ben opgevoed door een allochtone moeder omdat ik niet een enorm grote woordenschat heb. Bij sommige schrijvers heb je weleens het shift F7 gevoel, een moeilijk woord gebruiken waar het ook eenvoudiger kan. Ik hoor vaak: "Wat lezen jou boeken makkelijk." Ik denk dat dat iets te maken heeft met het feit dat ik door een allochtone moeder ben opgevoed.'

Ernest van der Kwast is vanaf dit nummer columnist van *Profielen*. Zijn eerste column is te lezen op pagina 25.

'Realistische wiskunde is ten koste gegaan van basisniveau'

Onderwijs Actueel

Niet alleen pabo-studenten hebben moeite met rekenen, zo bleek in de vorige editie van deze rubriek. Ook technische en economische studenten kampen met een wiskundeachterstand. *Profielen* sprak met twee landelijke deskundigen over deze problematiek. 'Om een aanvaardbaar rendement te houden, laat men het niveau dalen.'

Vraag afnemers van scholieren met eindexamen wiskunde naar hun wensen, dan zeggen ze bijvoorbeeld: 'We willen dat onze toekomstige studenten kunnen rekenen met breuken of kunnen kwadraatsplitsen.' Het mooie is dat die gewenste stof ook veelal in het bovenbouwprogramma van havo en vwo is opgenomen. En toch klaagt het hoger onderwijs over het lage niveau waarmee hun eerstejaars binnenkomen. Hoe is die discrepantie te verklaren? Prof. dr. Jan van de Craats is verbonden aan de Universiteit van Amsterdam, publicist op het gebied van wiskunde(onderwijs) en voorzitter van de Resonansgroep Wiskunde die begin dit jaar de conceptexamenprogramma's wiskunde 2011 becommentarieerde. 'De discrepantie tussen beloofd

geworden van de grafische rekenmachine: een prachtig hulpinstrument, maar nu verworpen tot afgod. Want als je de basis niet in de vingers hebt, dan weet je ook niet wat dat instrument voor je kan doen.' En daarmee wordt gelijk duidelijk aan welke kant Jan van de Craats staat van de stammenstrijd die zich de afgelopen jaren heeft voltrokken in het wiskundeonderwijs: Volgens Van de Craats hebben onderwijsvernieuwingen in het basis- en voortgezet onderwijs geleid tot een onmiskenbare afname van reken- en wiskundevaardigheden. Het hoger onderwijs, zelf vaak overdrager van deze vernieuwingen, plukt de zure vruchten, vindt hij, met een instroom die te weinig is toegeerust voor de gekozen studie.

'De grafische rekenmachine is tot afgod geworden.'

niveau en instroomniveau komt vooral door de veranderingen in didactiek van de afgelopen tien, vijftien jaar', stelt Van de Craats. 'De realistische wiskunde heeft overal aan terrein gewonnen, en dat is ten koste gegaan van het oefenen met bijvoorbeeld functies, grafieken en formules. Wiskunde wordt in een context aangeboden, met een verhaaltje erbij. Daar is op zich niet zo veel op tegen, maar wél als leerlingen niet meer uitgebreid oefenen en ze geen basis kunnen ontwikkelen van elementaire wiskundekennis. Ze zijn slaaf

geen black-outje Metha Kamminga is docent wiskunde aan de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden en voorzitter van de werkgroep-HBO van de Nederlandse Vereniging van Wiskundeleraren. Zij vreest dat de wiskundeachterstand van veel huidige studenten niet meer is in te lopen. 'Want het hbo heeft niet alleen te maken met zwakke havisten, maar ook met mbo'ers die vaak al jaren geen wiskunde

meer hebben gehad. Wie denkt dat het allemaal wel meevalt, dat ze een black-outje hebben als ze een eenvoudige opgave niet weten, die heeft het mis. Ik moet in het begin van het jaar bijna net als op de basisschool aan de slag met symbolen van flessen bier en appelsap om operatoren uit te leggen. Een basisregel over bewerkingsvolgorde – vermenigvuldigen gaat bijvoorbeeld voor optellen en aftrekken – moet opnieuw worden uitgelegd.'

En zo worstelen veel bèta-opleidingen met een fikse aansluitingsproblematiek. Het is diverse deskundigen daarbij opgevallen dat het wetenschappelijk onderwijs deze problematiek voortvarender aanpakt dan het hbo.

Van de Craats: 'Je moet als hoger onderwijs zelf ook je best doen voor een goede aansluiting. Het hbo is minder met het voortgezet onderwijs bezig dan het wvo. Dat zie je bijvoorbeeld aan de geringe hbo-betrokkenheid bij de ontwikkeling van het nieuwe vak wiskunde D. Als je je daar als opleider mee bemoeit, krijg je straks ook een betere instroom.' Kamminga trekt de cynische conclusie dat het hbo heus wel reageert op de aansluitingsproblematiek, maar dat doet door beetje bij beetje het niveau te verlagen. 'Het hbo heeft opleidingen in het leven geroepen waar je minder moeilijke wiskunde voor nodig hebt', stelt de voorzitter van de werkgroep-HBO. 'De harde bètavakken als civiele techniek of elektrotechniek krijgen steeds minder studenten. De moeilijke vakken dunnen dus uit, en om toch een aanvaardbaar rendement te houden, laat men het niveau dalen.'

Kamminga zegt maanden onderwijstijd te verliezen door het lage instroomniveau. 'Ik durf gerust te stellen dat ik niet meer aan het volledige hbo-programma toe kom. Ik ben het eerste half jaar bezig om de studenten op havo-niveau te

krijgen. Dat gaat natuurlijk ten koste van het eigenlijke programma.' Met de werkgroep-HBO probeert ze het tij te keren. 'In april hebben we een petitie naar de HBO-raad gestuurd, waarin we bijvoorbeeld pleiten voor toelatingseisen. De situatie is nu zo dat een student zonder wiskunde-B en natuurkunde aan een technische hbo-opleiding kan beginnen. Dat vinden wij een onverantwoorde voorspiegeling van studeerbaarheid. Ook willen we graag weer cursorisch wiskundeonderwijs op het hbo en doorstroomrelevante wiskunde op het mbo.'

Op een reactie van de HBO-raad wordt nog gewacht. Maar verbeteringen zijn ook uit een andere hoek op komst. Jan van de Craats heeft als voorzitter van de Resonansgroep Wiskunde de nieuwe wiskunde-examens voor havo en vwo kunnen doorlichten. 'De voorstellen voor havo A en B en vwo B vinden we prima, op wat kleine kritiekpunten na. Maar tegen de plannen voor vwo A en C had de Resonansgroep ernstige bezwaren. Daarin was veel te weinig aandacht voor basale vaardigheden. Hierin hebben wij gelukkig ons gelijk gehaald.'

Met ingang van 2009 start een aantal pilots, waarna op zijn vroegst in 2013 in de vierde klas begonnen wordt met de voorbereiding op het nieuwe examen. Naar verwachting zullen de huidige aansluitingsproblemen dan verminderen. Ook is al begonnen met een bijgesteld programma in de bovenbouw. 'Maar bijspijkeren blijft de komende jaren nog hard nodig. Dat is een ding dat zeker is', aldus Van de Craats.

EvdM

Volgend nummer: bijspijkeronderwijs wiskunde, summercourses en Maple-TA

Hindi, taal van DE LIEFDE

Wereldwijd wordt door ongeveer 480 miljoen mensen Hindi gesproken. Het is de eerste taal in India en daarmee de taal van het bestuur, de media en het onderwijs. En aangezien India een economische macht in de dop is, heeft de HR redenen genoeg om het keuzevak Hindi aan te bieden. *Profielen* woonde een les bij.

Zwoegen lijkt het, het oplezen van 'eenvoudige' woorden in het Hindi. Het klinkt als 'um, aap, thoendjè, ball of oet', en wat het betekent, daar gaat het deze les even niet over. De studenten van het keuzevak Hindi zijn op een technische manier met de taal bezig. Het gaat vooral om het ontcijferen van het afwijkende alfabet. Lekker babbelen is er nog niet bij. Maar moeilijk? Nee, dat is het Hindi niet, verzekert studente personeel & arbeid Vinushka. Goed, je moet je een ander schrift aanleren, maar verder zit de taal gebruiksvriendelijk in elkaar. Het kent maar twee geslachten – mannelijk en vrouwelijk – en het alfabet is fonetisch. Toch moet Vinushka bij het lezen van die 'eenvoudige' woordjes wel erg vaak met haar vinger het Devanagari-alfabet afspeuren naar de klinkers en medeklinkers voordat zij het

woord – in mijn onervaren oren heel authentiek uitgesproken – kan reproduceren. Hoewel ze van Surinaams-Hindoestaanse afkomst is, sprak ze tot voor dit keuzevak geen woord Hindi. 'Thuis spreken we Nederlands met elkaar, maar de oudere generatie spreekt nog wel Hindoestaans. Dat is niet hetzelfde als Hindi. Toch zijn er veel overeenkomsten. Nu dit keuzevak er is, kan ik me daar eindelijk eens in verdiepen.'

En terwijl de ene student schuchter en langzaam de rijen met woordjes opzegt, ratelen studenten Marvin en Alexandre ze met groot gemak op. 'Je spreekt goed Hindi', complimenteert docente Chandra Toekoen de student lerarenopleiding geschiedenis Marvin. 'Heb je al eens eerder Hindi gehad?' 'Nee', antwoordt Marvin. 'Maar hij heeft wel héél veel Bollywoodfilms gezien', verklaart IPO-student Alexandre de kunde van Marvin. En daarin is Marvin niet alleen. Ook Vinushka en Alexandre delen de passie voor de Indiase cinema en daarmee voor het Hindi. Want het Hindi, zo leert ondergetekend tijdens deze les, is de taal van de liefde. 'Alles klinkt mooi in het Hindi', vindt Alexandre. Vergeet het Frans als *langue de l'amour*. De combinatie van muziek, dans, schone mannen en vrouwen, en erotiek die van het scherm spat zonder dat het schunnig wordt, zorgt voor een grote populariteit van dit genre onder veel jongeren.

Terug naar de les. Na het lezen moeten de studenten woordjes in het Devanagari op het bord schrijven. Het gaat ze goed af, slechts één keer moet de docente corrigeren. Hoewel niet iedereen netjes op tijd kwam of zijn huiswerk heeft gemaakt, is deze groep ook nog eens van zeer goed gedrag. Wie denkt dat studenten tegenwoordig allemaal kauwgomkauwende, sms'ende jongeren zonder manieren zijn, moet maar eens aanschrijven bij dit keuzevak.

EvdM

BIJ DE LES

Illustratie: Annel Scholten

Column

foto: Levien Willemsse

Exit: competentiegericht leren

Het was ons allemaal zo mooi voorgespiegeld. Competentiegericht leren! De kloof tussen theorie en praktijk zou ermee overbrugd worden en met de docent op afstand zou de student zichzelf binnen een krachtige leeromgeving gaan aansturen. Maar helaas. Met competenties blij je de praktijk niet zo maar te pakken te krijgen, een krachtige leeromgeving leidt vooral tot zelfsturend knip- en plakwerk en een docent op afstand wordt voor je het weet een ambtenaar die omkomt in af te tekenen bewijsstukken. En leidt het tot betere professionals? Nee, beslist niet. Wel tot betere bureaucraten. Wie al wat langer in het hoger onderwijs meedraait, zag het aankomen. Weer een nieuw speeltje. Dit keer zo uit het bedrijfsleven overgeplant. Het modulaire systeem kwam en verdween, het probleemgestuurde onderwijs idem. En toen het competentiegerichte leren. Dat zou het medicijn zijn voor alle kwalen waar het beroeps onderwijs aan lijdt. Nee dus. Onderwijswetenschappers waren altijd al sceptisch. In ons land Fred Korthagen bijvoorbeeld. Maar ook in de Verenigde Staten wezen *old wise men* als John Goodlad en Lee Shulman erop dat onderwijs staat of valt bij de expertise van de docent, bij vakkennis en niet bij de gratie van competenties en honderden uitgeschreven gedragsindicatoren. Des te sterker geldt dit voor het beroeps onderwijs. Een professional zul je moeten inleiden in de praktijk en in het kennisbestand dat daarbij hoort. Daar heb je experts voor nodig. Met een docent op afstand en zelfsturing binnen een krachtige leeromgeving kom je er niet. Het opleiden van professionals vraagt dan ook niet zo zeer om zelfsturing, maar om gedeelde sturing. Dat is Shulmans *message*. En hij spreekt uit ervaring, want meer dan veertig jaar leidde hij artsen en leraren op. Onze hogeschool heeft het competentiegerichte leren 'beleidsluw' ingevoerd. Dat was zeer verstandig. Maar laten we waakzaam blijven. Want voor je het weet dient zich weer een nieuw speeltje aan...

Wouter Pols is pabodocent, lid van de kenniskring Opgroeien in de stad en docent aan de masteropleiding Urban Education.

KNAW-president en natuurkundige Robbert Dijkgraaf

De inspirator

'Politiek blijft voor mij een soort zwarte magie'

foto: Hans Stakelbeek

Natuurkundige Robbert Dijkgraaf heeft geen politieke ambities, maar bepleit graag dat er meer geld naar onderwijs en onderzoek gaat. En hoe kan dat het best gebeuren? Een gesprek met de nieuwe president van Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen, het genootschap van topwetenschappers, ook over hbo-onderzoek.

Hij geniet wereldfaam als natuurkundige, speelt met verve de rol van bevlogen wetenschapper in televisieprogramma's, besteedde een deel van zijn Spinoza-premie aan een kinderwebsite vol wetenschappelijke proefjes en schoof aan bij het Innovatieplatform om mee te denken over de kenniseconomie. En nu is hij de nieuwe president van de KNAW, het tweehonderd jaar oude genootschap van topwetenschappers.

KNAW 'De KNAW spreekt voor de hele Nederlandse wetenschap, in mijn andere werkzaamheden was dat niet geval. Dat is het verschil tussen vroeger en nu. Veel van wat ik nu doe ligt echter in het verlengde van wat ik hiervoor deed: Onderzoek doen, daar enthousiast over vertellen en meedenken over onderwijs en de toekomst van de wetenschap. Maar dankzij de KNAW krijgt dit alles meer gewicht. Wetenschappers moeten het verhaal van de wetenschap vooral zelf

aan de buitenwacht blijven vertellen. Hun authenticiteit wordt gewaardeerd. Ze gaan helemaal los als ze het over die ene worm hebben, of over het zonnestelsel. Het is aan de Akademie om boven de partijen uit te stijgen en alle stemmen te bundelen. We voeren intern scherp debat en kunnen daardoor gezaghebbende adviezen geven, bijvoorbeeld over de financiering van bijzondere leerstoelen en de openbaarheid van nevenfuncties.'

Toekomst Nederlands onderzoek 'Ik zou willen dat Nederland een hoogwaardig kennisland wordt, een zenuwknoop in Europa. Dan hebben we grote onderzoeksgroepen van wereldniveau en internationaal talent komt hierheen en vliegt weer uit. Dat valt te bereiken, als we voor de top willen gaan en fors investeren. We hebben bedrijven als Philips, DSM en TomTom in ons land en de universitaire basis is gezond, maar we moeten het profiel versterken en extra ankers uitgooien. We moeten bijvoorbeeld grote onderzoeksfaciliteiten durven bouwen, zodat mensen uit de hele wereld hier graag onderzoek komen doen. Er moet meer geld naar de open competitie voor veelbelovende onderzoekers. Maar mochten er extra middelen komen, dan moeten die allereerst naar de beste onderzoeksgroepen, zodat die meer massa kunnen scheppen. Met een Vidi-subsidie voor gearriveerde wetenschappers kan iemand twee postdocs en een paar promovendi aanstellen, prachtig, maar alleen daarmee win je de internationale competitie niet. Ik wil een trapje hoger. In Amerika geeft iemand weleens honderd miljoen om een instituut op te richten. Dan spreek je over een andere orde van grootte. Dat soort initiatieven moet ook hier kunnen.'

Hbo-onderzoek 'Op hbo-onderzoek in de volle breedte moet ik me nog oriënteren. Ik ben zelf een ex-hbo'er, want ik heb nog op de Rietveld Academie gezeten, en de kunstpraktijk ligt dicht tegen onderzoek aan. Het is in ieder geval

belangrijk dat de universiteiten het hoger beroepsonderwijs zien staan. In veel opzichten is het hbo belangrijker dan de universiteit voor de Nederlandse kenniseconomie: Er komen meer startende ondernemers vandaan en er zit veel technische knowhow. Maar we moeten er goed over nadenken wat nu precies de functie is van het hbo in relatie tot het bedrijfsleven en, in het verlengde daarvan, wat het profiel van het havo moet inhouden. Er valt volgens mij nog een slag te winnen. Of een hbo-onderzoeker tot KNAW-lid kan worden verkozen? Ik weet niet goed wat dat is, een hbo-onderzoeker. Maar als iemand iets unieks op zijn vakgebied presteert, dan kan het zeker. Onze leden komen niet altijd van universiteiten. De natuurkundige Hendrik Casimir was weliswaar al professor in Leiden geweest, maar hij werkte bij Philips toen hij de eerste president van de KNAW werd.'

Politieke loopbaan 'Ik ambieer geen politieke loopbaan zoals Plasterk. Plasterk heeft een hondsmoeilijke portefeuille en het is te hopen dat zijn collega's begrijpen dat zijn hele ministerie er geld bij moet krijgen: zowel voor het onderwijs als voor de wetenschap. Zelf ben ik geen lid van een politieke partij en volg ik de partijpolitiek ook helemaal niet van dichtbij. Mijn werkzaamheden in bestuur en advies kun je beschouwen als zijtakjes, maar de stam van de boom blijft mijn onderzoek. Ik vind het dapper wat Plasterk heeft gedaan, die als het ware de hele boom in nieuwe aarde heeft gepot en niet meer terugkeert naar het onderzoek, maar ik volg zijn voorbeeld beslist niet. Kijk, in de natuurkunde kun je zeggen: Als ik op dit knopje druk, gaat dáár een lampje branden. Als je in de politiek op een knopje drukt, dan gaat ergens ver weg misschien ooit eens een lampje branden, maar je weet niet wanneer en je weet niet waar. Politiek blijft voor mij een soort zwarte magie.'

HOP/BB

Charlottes zeggenschap

Charlotte van Dijk, tweedejaars verpleegkunde, zit sinds januari in de centrale medezeggenschapsraad (cmr) van de Hogeschool Rotterdam. Maar wat is de cmr eigenlijk? En wat heb je eraan? *Profielen* volgde Charlotte het afgelopen half jaar in het blad en op de site om daar achter te komen. Dit nummer de laatste aflevering van deze serie.

'CMR HEEFT ABSOLUUT INVLOED'

Wat: Terugblik
Onderwerp: Hoe leerzaam blijkt het cmr-werk voor Charlotte?
Opvallend: Charlotte gaat naar Sydney, Australië

De laatste vergaderingen vóór de vakantie én een etentje met het college van bestuur moet Charlotte aan zich voorbij laten gaan. De verpleegkundestudente reist namelijk af naar Sydney. 'Ik ga daar heen voor de Wereldjongerendagen, ik ben katholiek', vertelt ze over het internationale katholieke evenement. Na de week met geloofsgenoten gaat ze nog twee weken rondtrekken in Australië.

Voordat ze de wereldreis onderneemt, heeft Charlotte nog even tijd om terug te blikken op haar eerste half jaar in de cmr. Heeft ze bijvoorbeeld veel geleerd? 'Ja, een hoop. Over onderhandelen en hoe je effectief kunt vergaderen. En ik heb geleerd dat je als student wel degelijk het verschil maakt als je voor je mening uitkomt. Verder heb ik qua taalgebruik veel opgestoken. In het begin heb je echt moeite om door de vergaderstukken te komen, met die dure woorden. Welke woorden? Daar kan ik nu natuurlijk even niet opkomen. Ik heb in elk geval geleerd om netter te praten', aldus Charlotte. Ze wijst daarnaast op de leerzame

workshops en vergaderingen van het ISO (Interstedelijk Studentenoverleg) die ze namens de sgmr bezocht.

meer lestijd, betere lessen Charlotte ervaart dat de cmr 'absoluut' invloed heeft. 'Het cvb luistert zeker naar ons. Zo hebben we bij het onderwerp 'Attractief en Intensief Onderwijs' (AIO) onze punten kunnen binnenhalen. Het is nu duidelijk dat AIO voor de student positief gaat uitpakken. Door meer lestijd maar ook betere lessen. Dat staat althans in het document en ik ga ervan uit dat daar dus ook naar gestreefd wordt. We zijn erg benieuwd naar de uitwerking bij de instituten.'

Toen Charlotte net in de cmr zat, was haar doel om het nodige te verbeteren aan de organisatie en communicatie op de HR. Informatie over bijvoorbeeld stages zou op hint makkelijker te vinden moeten zijn. 'Over de communicatie loopt nu een project bij ict', vertelt ze. 'Het gaat om portalisering, een soort startpagina waarbij de student meer overzicht heeft over het hele verhaal van hint, n@tschool en de webmail. Het project loopt nog, maar het zal zeker goed worden.' Haar eerste half jaar in de cmr is goed verlopen, vat Charlotte samen. 'Ik kijk met plezier uit naar het tweede gedeelte, na de zomervakantie.'

JvN

JEROEN EDENBURG
 Collectie: Bobbie
 'Mam, bedankt voor het naaien', zo eerde Jeroen Edenburg zijn moeder in de video die voorafgaand aan de show van zijn collectie werd getoond. Een collectie die is gebaseerd op een type meisje, en niet op een concept. 'Bobbie heb ik dat meisje genoemd. Ze is een jaar of 23, stoer, sociaal en trendy maar wel met behoud van eigen stijl. Voor haar ontwierp ik een collectie die *street* is, maar toch vrouwelijk. Met zelfontworpen prints, gelaagde kleding, vestjes en stoere items.' Jeroen liep net voor zijn afstuderen stage bij H&M in Stockholm. 'Een ideale leerschool. Mijn design voor de lijn Divided Blue is zelfs in productie gegaan. Ze hebben me uitgenodigd om na mijn afstuderen bij hen te solliciteren, een mogelijkheid die ik zeker zal overwegen.'

EvdM

Eindexamencollecties mode 2008

'MAM, BEDANKT VOOR HET NAAIEN'

Afgestudeerd in juli

- (1) Isabelle Brauweiler – Amazonia
- (2) Itske van Deursen – Blue Eyes – Grey Skys
- (3) Floor Dirks – MaleMail
- (4) Jeroen Edenburg – Bobbie
- (5) Roos Grinwis – Das Infopunk
- (6) Ellen Korevaar – Chucky's favorides
- (7) Anniq Nahamury – Doll Funerall
- (8) Ellen Rooijackers – je suis quand même contente
- (9) Claudia Soria – DYSTOPIA

Geselecteerd voor Lichting 2008 van de Amsterdam International Fashion Week zijn Ellen Rooijackers en Itske van Deursen

Ongeveer honderd studenten telt de afdeling mode van de Willem de Kooning Academie. In vier jaar tijd bereiden deze studenten zich voor op een carrière in de mode. In de maanden voorafgaand aan hun afstuderen zijn ze non-stop aan het werk. Bijbaantjes worden opgezegd, sociale contacten staan op een laag pitje, een lening wordt aangegaan of spaargeld aangesproken om de materialen

te kunnen betalen, totdat het uur U aanbreekt. Als de collectie wordt goedgekeurd, mag de student zijn werk laten zien op de catwalk. Een belangrijk moment, want behalve de academie en intimiteit kijkt ook de modewereld mee. Afgelopen 3 juli was het zo ver. In ruim een half uur tijd kon de toeschouwer zien hoe thema's als hergebruik van materialen, een poppenbegrafenis (Doll funeral, Anniq Nahumury), de Nederlandse zomer (Itske Van Deursen) of bij-

voorbeeld horror (Chucky's favorides, Ellen Korevaar) zijn vertaald naar concrete collecties met samenhang. Er waren ongewone materiaalcombinaties te zien bij Roos Grinwis en Ellen Rooijackers en contrastrijke kledingcombinaties, zoals een bijna lieflijke kraag van wollen pompoentjes gecombineerd met grote witte moonboots (Anniq Nahumury). Floor Dirks maakte als enige een mannencollectie waarin ook de heren aan de legging moeten geloven.

De show toonde hiermee een doorsnede van wat er op dit moment in de mode gebeurt, stelt hoofddocent mode Gerrit Jan Vos. 'Het varieert van commercieel tot conceptueel. Allemaal hebben ze hard moeten werken aan een eigen handschrift.' Vos verwacht dat drie tot vier studenten zullen proberen om toegelaten te worden tot de masteropleiding mode van het Fashion Institute Arnhem. Maar er zitten ook studenten tussen die de potentie hebben een eigen label te starten, die aan de slag kunnen

bij hun stagebedrijf of die met hun collectieboek gaan solliciteren. Heel verheugd is Vos over de stijgende waardering voor de Rotterdamse academie. 'We hebben veel contacten in de modewereld, en bijvoorbeeld van HTNK – een bemiddelingsbureau voor modetalent – horen we dat het niveau van Rotterdam omhoogschiet.' Dat komt, vermoedt de hoofddocent, door de samenstelling van het docententeam.

'Allen hebben hun sporen verdiend in de mode, zoals Monique van Heist die een eigen label heeft of Thomas Voorn die de BA Fashion aan de Londense Central Saint Martins Academy heeft gevolgd. Zelf heb ik onder andere bij Lidewij Edelkoort in Parijs gewerkt. Maar we hebben ook docenten met een uitgebreide confectie- en technische ervaring. Met zo'n gevarieerd team kan talent zich ontwikkelen, zowel de commerciële als de conceptuele kant op.'

PROFIELEN.HRO.NL
elke dag vers onderwijsnieuws

Een HOMEPAGE voor ELKE STUDENT

- HR werkt aan portalisering
- server moet 30.000 homepages kunnen genereren
- dit najaar start demo op één instituut

Roosterinformatie op hint, cijfers op Osiris, je portfolio in n@tschool en je mail via Groupwise. Om aan alle noodzakelijke informatie te komen, moeten studenten nu zappen tussen verschillende media. De HR wil daarom per student naar één persoonlijke website met daarop, is de bedoeling, de tien laatste cijfers, de laatste ongelezen e-mail uit Groupwise, informatie over de afwezigheid van docenten en enkele andere websites naar keuze, bijvoorbeeld nu.nl, GeenStijl en Hyves. Groepjes studenten van het Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie kwamen met ideeën hoe dat eruit

zou moeten zien. 'Het is nu aan ons om dat ook technisch mogelijk te maken', vertelt Martijn van Deventer, senior ict-adviseur bij de dienst Informatie- en ICT-services (IIS). De dienst broedt al een tijdje op deze vorm van portalisering en wil graag samenwerken met studenten die daar ook mee bezig zijn. Makkelijk is het echter niet. Van Deventer: 'Omdat je bijvoorbeeld niet alle cijfers wilt laten zien, maar alleen de laatste tien, moet je iets aan Osiris veranderen. Zoiets mag je niet zelf bouwen.' De HR is dus afhankelijk van de leveranciers. Er zijn meer belemmeringen, weet de ict-adviseur. 'Zo is het heel moeilijk veilig te krijgen. Als een student mooie content aanlevert, kan daar een script in staan waarmee je bijvoorbeeld de mail van iemand anders kunt lezen.' Media

met veel interactiviteit zijn nou eenmaal minder veilig. Een ander probleem is dat er heel veel servers nodig zijn om de snelheid op alle persoonlijke studenthomepages te waarborgen. Van Deventer: 'De server moet voor iedereen individueel zo'n homepage samenstellen, dat kost heel veel servercapaciteit. De web-servers moeten dan ongeveer 30.000 homepages per dag genereren, terwijl het er nu eigenlijk maar twintig (het totaal aantal instituten en diensten, red.) zijn.' IIS probeert om in het najaar alvast een demo van de persoonlijke pages te laten draaien op een van de instituten. Dat wordt een soort proeftuin die eventueel weer uit de lucht gehaald wordt als het andere systemen negatief beïnvloedt of als IIS het systeem verder gaat ontwikkelen. Gerard Arkink, manager ict: 'We zijn er in elk geval hard mee bezig maar willen geen verwachtingen wekken die we niet kunnen waarmaken.'

JvN

Grotere en vernieuwde Groupwise

Met de komst van een nieuwe versie van Groupwise krijgen studenten en medewerkers er op hun hogeschoolaccount flink wat bestandsruimte bij. Met ingang van eind augustus wordt de ruimte voor studenten 150 Mb (was 10 Mb) en die van medewerkers gaat van 150 Mb naar 1 gigabyte. 'Het verhaal van mensen dat hun mailbox weer vol zit, wordt daarmee ontzenuwd', stelt de dienst IIS. De nieuwe Groupwise en ook de webmail, waar medewerkers nog informatie op papier over ontvangen, zijn daarnaast net wat moderner.

Dat studenten niet evenveel bestandsruimte als medewerkers tot hun beschikking krijgen, heeft alles met ruimte te maken. IIS-medewerker Jeffrey Sleddens: 'We hebben bijna 30.000 studenten! Bij gmail bijvoorbeeld worden niet alle oude verwijderde mails bewaard, maar bij ons wel. Dat is service die de klant wél van ons mag verwachten.'

JvN

Token maakt computergebruik veilig(er)

- vanaf november heeft iedere medewerker een token
- zonder token kan niet worden ingelogd
- tokens worden per instituut geïntroduceerd

Zo groot als een sleutel maar dan eentje waarop iedere minuut een ander zescijferig getal verschijnt. Ofwel een token. Vanaf aanstaande november kunnen HR-medewerkers niet meer zonder het apparaatje. Ben je je token kwijt of heb je 'm thuis laten liggen, dan kun je het computersysteem van de HR niet in. Om in te loggen heb je immers het zescijferige getal nodig.

De introductie van de token heeft alles te maken met veiligheid. 'Je merkt dat het onderscheppen van wachtwoorden op internet en op lokale netwerken veel gebeurt, ook binnen de HR', vertelt Ad de Graaf, manager bij de dienst Informatie- en ICT-services (IIS). Hij vertelt over studenten die, net als de docent even weg was, met hun mobieltje filmpjes maakten van de inloggegevens van de

docent. Anderen installeerden een softwarepakket waarmee ze een wachtwoord konden achterhalen, met als doel tentamenmateriaal of cijfers te bekijken, wat volgens IIS niet mogelijk is. Een andere vorm van misbruik is het sturen van dreigmails waarbij iemand zich voordoet als een ander. Van de HR, waar dit soort mails ook verstuurd worden, wordt daarbij verlangd dat tegenover justitie is aan te tonen wie wanneer achter welke computer zat.

niet om te pesten. De token maakt dit soort onbedoeld computergebruik een stuk lastiger. De Graaf: 'Net als nu moet je je inlognaam en je wachtwoord intikken, maar daarna verschijnt de vraag: "Geef de tokencode". Deze code, die matcht met cijfermatige informatie uit een database, is voor ieder persoon anders en verandert elke minuut. De Graaf: 'Je kunt het vergelijken met de extra code die je gebruikt bij internetbankieren.'

In het studentregistratiesysteem moet een docent zijn tokencode bovendien telkens invoeren als hij met cijfers van studenten werkt. Om fraude te voorkomen, doet een docent die even bij zijn computer wegloopt er uiteraard nog steeds het beste aan om uit te loggen of het werkstation te 'locken'. De Graaf: 'In de campagne die we gaan voeren, zullen we dat ook benadrukken.' IIS zal de token per instituut introduceren waarbij medewerkers ook ter plekke zullen zijn. Net als bij sleutels zullen de tokens persoonlijk moeten worden afgegeven en zul je ervoor moeten tekenen. De token wordt niet ingevoerd om de medewerker te pesten, benadrukt men bij IIS. Eric Kerkdijk, BIT-medewerker (Beheer, Infrastructuur en Telecom): 'Een alternatief is een strenger beleid met een wachtwoord van acht karakters dat elke maand moet veranderen. Bij de token is het moeilijkste dat je hem steeds bij je moet hebben. Je kunt 'm overigens wel aan je sleutelbos bevestigen en op termijn komt er ook een oplossing waarbij je een tijdelijke token kunt lenen.'

gastnetwerk-protocol. Naast de token komt er uit veiligheidsoverwegingen ook een nieuw protocol waardoor studenten niet zomaar bij de administratieapplicatie van de HR kunnen. Kerkdijk: 'Als een student met zijn laptop nu bijvoorbeeld op onze kamer inlogt, zou hij theoretisch gezien bij zo'n applicatie kunnen. Bij het nieuwe protocol is het zo dat je eerst in een gastnetwerk komt. En als je inlogt, komt de medewerker in het administratieve netwerk en de student in het educatieve. Het nieuwe gastnetwerk-protocol zal waarschijnlijk aan het eind van het jaar in gebruik zijn genomen.'

JvN

JvN

'Geen pretje hoor, ik kan amper aan m'n neus kriebelen.' Aan het woord is derdejaars student gezondheidstechnologie Raymond van den Berg. Hij zit 'opgesloten' in een ouderdomspak. In een wat? Ja, in een pak dat studenten duidelijk moet maken hoe ouderen die stram en stijf zijn of bijvoorbeeld reuma hebben zich voelen. De onderdelen van het pak maken de polsen zwaar en zorgen ervoor dat knieën en ellebogen maar beperkt kunnen bewegen. 'Ik kan niet verder dan dit', laat Raymond zien die zijn arm niet eens

45 graden kan buigen. Tijdens de minor geïntegreerde eerstelijnszorg zit hij voor het eerst in het pak. Een nuttige ervaring, vindt hij. 'Je hebt nu een beetje het idee hoe mensen met een beperking zich voelen.' Om het helemaal compleet te maken is er ook nog de staarbril waarbij opzij kijken niet mogelijk is. Het Instituut voor Gezondheidszorg van de HR heeft sinds kort beschikking over het ouderdomspak. Het kan gebruikt worden tijdens colleges en minors.

OPGESLOTEN IN OUDERDOM

Instituut voor Commercieel Management (CoM)

Wegens succes gereorganiseerd! Sinds vorig collegejaar telt de Hogeschool Rotterdam elf instituten in plaats van zeventien clusters. De forse groei van de studentenpopulatie vroeg om deze organisatieverandering. In elk nummer van *Profielen* een portret en 'demografische' schets van een nieuw instituut. Ditmaal: CoM.

Kralingse Zoom
Kralingse Zoom 91
3063 ND Rotterdam
Telefoon (010) 453 60 25
Fax (010) 453 60 22

Bedrijfsbureau
ma/wo/do 8.00 – 20.30 uur, di 8.00 – 17.00 uur en
vr 8.00- 16.30 uur

Vertrouwenspersonen
Johan Reijenga en Janna Verdonk

- ✓ Alumni-activiteiten
Alumni-vereniging Reverso, www.reverso.nu
Masterclasses voor afgestudeerden, aantal keer per jaar
- ✓ Studieverenigingen
Just in Business, studievereniging voor ondernemende studenten, <http://justinbusiness.com>
Yeba, www.yeba.nl
- ✓ Nieuwsbrief
Punt.com, nieuwsbrief voornamelijk bedoeld voor studenten
- ✓ Instituutsprijs
In ontwikkeling

Directie

Elk instituut kent een tweekoppige directie, bestaande uit een voorzitter en een lid.

Bert Reul – voorzitter
Bert Reul begon na zijn studie Engelse taal- en letterkunde aan de Rijksuniversiteit Leiden als docent in het middelbaar onderwijs. In 1990 stapte hij over naar de Hogeschool voor Economische Studies Rotterdam, waar hij aanvankelijk Engels en economie doceerde. In 2001 werd hij benoemd tot hoofd opleiding commerciële economie van de hogeschool. Bij de fusie van de HES Rotterdam met de Hogeschool Rotterdam in 2002 werd hij directeur van het onderwijscluster HES commercieel management.

Han Biemans, lid
Han Biemans is per 1 september 2008 aangesteld als lid van de directie van het instituut. Hiervoor was hij jarenlang werkzaam als hogeschooldocent bij de opleiding commerciële economie.

Lectoraat

De kenniskring Business Development kent twee lectoraten:

- Innovatief ondernemen, lector Wynand Bodewes
- Business development in het mkb, lector Peter Pex

Bacheloropleidingen

- Commerciële economie (CE)
- CE Randstad Topsport Academie
- CE SportMarketing & Management
- Communicatie
- Small business & retail management

Op stapel

September themaminor sport

Ingezoomd

Het echte werk in Comm2Work

Sinds twee jaar heeft de opleiding communicatie een leerwerkbedrijf, Comm2Work. Derdejaarsstudenten zijn in de tweede helft van het studiejaar in dienst bij dit bedrijf. Tijdens een sollicitatiegesprek met de betrokken docenten geven studenten aan wat ze nog willen leren en waar ze goed in zijn. Op basis van deze gesprekken worden projectteams samengesteld die aan de slag gaan met opdrachten uit het bedrijfsleven. 'De projectteams krijgen twee opdrachten die aansluiten bij hun competenties. Zij moeten de opdrachten zelfstandig uitvoeren, de docenten zijn er alleen voor vragen en bijsturing. Er wordt anderhalve dag per week aan de opdrachten gewerkt', vertelt Ilse Ooms, coördinator van Comm2Work. De opdrachten die bedrijven aandragen bij het leerwerkbedrijf zijn zeer divers, bijvoorbeeld onderzoek naar het radioluistergedrag van allochtonen, het ontwikkelen van een huisstijl of het organiseren van een evenement. 'Voor de bedrijven is het ideaal. Zij huren semi-professionals in voor niks. En voor de studenten is het zeer leerzaam. Ze brengen hun theoretische kennis in de praktijk en doen hun best om bij de opdrachtgever een goed beeld neer te zetten van de Hogeschool Rotterdam. Bovendien krijgen ze pas een eindcijfer als de opdrachtgever tevreden is.'

Bekende CoM-ers

Trinko Keen
Tafeltennisser Trinko Keen studeerde commerciële economie aan de Randstad Topsport Academie. Hij won zestien keer een gouden medaille op het Nederlands kampioenschap en drie keer brons op het Europees kampioenschap. Verder deed hij drie keer mee aan de Olympische Spelen. Naast zijn sport is hij onder andere betrokken bij de stichting Right to Play, de atletencommissie van NOC*NSF en zijn eigen Trinko Keen Stichting. Met deze stichting wil hij sport inzetten als middel om maatschappelijke problemen als overgewicht en integratie aan te pakken.
Bron: www.trinkokeen.nl

Edith Bosch
In 2004 studeerde judoka Edith Bosch af aan de Randstad Topsport Academie. Op jonge leeftijd wist ze al grote successen te boeken op de judomat. Op haar zestiende werd ze bij de junioren Europees en Wereldkampioen. In 2008 doet ze voor de derde keer mee aan de Olympische Spelen, waar zij al een keer een zilveren medaille won. Naast judoka is Bosch projectmanager bij de Nederlandse Spoorwegen.
Bron: www.edithbosch.nl

Studentenaantallen door de jaren

Studenten, docenten & medewerkers in getal

peildatum 1 februari 2008

IvG in Suriname

DRIE LOGOPEDISTEN VOOR ÉÉN LAND

Sinds vijf jaar is het Instituut voor Gezondheidszorg actief in Suriname. De opleidingen verpleegkunde en logopedie hebben veel geïnvesteerd in samenwerking met hun Surinaamse collega's. Doel: internationale samenwerking en interessante stage- en afstudeerervaringen voor studenten realiseren.

'Suriname is een land in ontwikkeling. Het inwonertal is laag en het voorzieningspeil is niet op het niveau zoals wij dat in Nederland kennen.' Aan het woord is verpleegkundecollega Yvonne Schikhof. Zij ging in 2003 voor het eerst naar Suriname om oud-collega Helen Held op te zoeken die was teruggekeerd naar Suriname en daar verpleegkundig directeur was geworden van het Sint Vincentius Ziekenhuis in Paramaribo. 'Op haar verzoek heb ik een rondgang langs alle ziekenhuizen in Suriname gemaakt. Daaruit bleek dat diabetes II een enorm probleem was. De chirurgische afdelingen werden bevolkt door patiënten met diabetes-complicaties. Mij werd gevraagd of ik kon helpen dat tijt te keren. De zorg voor deze grote groep patiënten lag uitsluitend bij specialisten en huisartsen, terwijl wij in Nederland naar ieders tevredenheid ook met gespecialiseerde diabetesverpleegkundigen werken. In samenwerking met een aantal partners, waaronder de stichting Cogesur, en een externe projectsubsidie hebben wij onze opleiding tot diabetesverpleegkundige ombouwd naar een Surinaamse opleiding op mbo-niveau. Deze is in 2004 gestart, onlangs afgerond en

nu in Surinaamse handen. In drie jaar tijd zijn er 114 diabetesverpleegkundigen en -verzorgenden opgeleid. Inmiddels werk ik alweer mee aan een project rond diabetes en hoge bloeddruk in het binnenland.'

overschat In totaal heeft Schikhof Suriname zes keer bezocht. In het voorjaar van 2007 werden de Surinaamse activiteiten van de HR verbreed naar andere opleidingen van het Instituut voor Gezondheidszorg (IvG), waaronder logopedie. Docent Gerda Brondijk: 'Het eerste contact ontstond doordat logopediestudenten een afstudeerproject deden bij de Kennedy Stichting, een instituut voor dove en slechthorende kinderen. Voor ons is het onvoorstelbaar, maar deze school had geen logopedisten in dienst. Sterker nog, Suriname telt in totaal maar drie logopedisten van wie één dame eigenlijk al met pensioen is. Met de Kennedy Stichting is overeengekomen dat er ieder jaar zes studenten logopedie van de HR stage zullen lopen, waarbij er de mogelijkheid is om ook af te studeren op een project van de stichting. Het komend jaar zullen er zelfs twaalf studenten gaan.' Daarnaast is in oktober 2007 een samenwerking van start gegaan tussen de recent opgerichte Surinaamse opleiding logopedie en de HR. 'Die eigen opleiding was hard nodig. Uit onderzoek is gebleken dat Suriname ongeveer honderdtwintig logopedisten nodig heeft op scholen, met name om

tweedetaalverwerving te begeleiden. De meeste kinderen spreken thuis bijvoorbeeld Sranantongo of Hindi, maar de taal van het onderwijs en bestuur is Nederlands. Willen ze zich maatschappelijk goed ontplooien, dan moeten ze ook het Nederlands voldoende onder de knie hebben. Logopedische ondersteuning kan hierin veel betekenen.' Met regelmaat zullen docenten van de HR voor twee weken naar Suriname gaan om daar les te geven in een specialisatie. De HR levert curriculumondersteuning, aanpassing van modules en gastlessen. Marian van Zanten is een van de drie docenten die al is geweest. 'In februari heb ik ons eerste- en tweedejaarsaanbod articulatie in twee weken samengeperst, en dat viel niet mee. De studenten zijn heel gemotiveerd en werken ontzettend hard, maar toch heb ik overschat wat je kunt doen in die twee weken tijd. De bedoeling was dat ik de studenten op de hoogte zou brengen van de nieuwste theoretische inzichten op het gebied van articulatie. Onze HR-stagiaires zouden de praktijkbegeleiding op zich nemen. De contacttijd die we hadden met de studenten – het zijn deeltijders die drie avonden per week les hebben – was gewoon te kort. Mijn ervaringen heb ik meegenomen naar de hogeschool waardoor de volgende HR-docent het al anders heeft kunnen aanpakken: minder stof en een betere combinatie van theorie en praktijk.'

achterstallig onderhoud In dezelfde tijd dat Van Zanten in Suriname verbleef, liepen vierdejaars Brigitte van der Meer en Deanne de Brabander stage bij de Kennedy Stichting en deden daar ook hun afstudeerproject. 'We troffen veel achterstallig onderhoud aan op logopedisch gebied. Niet vreemd natuurlijk als het land maar drie logopedisten telt. Ook werden we voor het eerst geconfronteerd met de maatschappelijk marginale positie die dove en slechthorenden hebben. Sommige kinderen worden bijvoorbeeld pas heel laat zindelijk omdat ze als gehandicapt kind daarin niet worden gestimuleerd. Ze worden ook gehoor-gestoord genoemd. Daar tegenover stond de enorme inzet en liefde van de leerkrachten bij de Kennedy Stichting. De houding naar de kinderen toe was heel positief en stimulerend.' Brigitte en Deanne hebben tijdens hun drieënhalve maand in Suriname twaalf kinderen behandeld en twee groepsbehandelingen per week gegeven. Daarnaast hebben ze, als afstudeerproduct, een handleiding voor HR-stagiaires geschreven. 'Toen wij aankwamen wisten wij heel weinig over het dove en slechthorende kind in Suriname. We zijn zeker wel drie weken bezig geweest om van alles uit te zoeken. Die kennis hebben we nu overdraagbaar gemaakt.' Voor deze handleiding werden de studenten beloofd met een negen. De stagiaires die na hen komen, zullen er profijt van hebben, want voorlopig zal het IvG blijven samenwerken met Suriname. Zo zijn deze zomer vier studenten ergotherapie in verband met hun minorproject voor het Academisch Ziekenhuis Paramaribo naar Suriname gegaan, en zullen ook in het nieuwe jaar stagiaires en docenten van de opleiding logopedie de reis naar Suriname maken. De activiteiten van Yvonne Schikhof rond het project in de binnenlanden doet zij vooralsnog in haar eigen tijd. De samenwerking van de HR-opleiding logopedie met de Surinaamse partners wordt gefinancierd uit het innovatiefonds van de HR en geld van derden.

EvdM

D'rbij

Minder uitval door slc

'Intensief en attractief zijn de kernwoorden van ons onderwijs', benadrukt collegelid Gerard van Drielen tijdens een bijeenkomst voor coördinatoren studieloopbaancoaching. De HBO-raad publiceerde onlangs rendementscijfers waaruit blijkt dat de Hogeschool Rotterdam van alle grote hogescholen in de Randstad de minste uitvallers kent. De coördinatoren zijn verbaasd over dit resultaat. 'Maar we zijn er nog lang niet', vervolgt Van Drielen. 'De verschillen tussen de Randstedelijke hogescholen zijn minimaal. Het rendement is nu 55 procent en minister Plasterk ziet dat graag stijgen naar 90 procent. Zo ver wil ik niet gaan, maar het kan altijd beter.' De coördinatoren geven aan dat er in de laatste jaren van de studie rendementswinst behaald kan worden door aan psychische ondersteuning van de studenten te denken. De kennis van studieloopbaancoaches en decanen schiet hier tekort en de stap naar professionele hulp bij het RIAGG is te groot. Binnen de hogeschool zou er iemand moeten zijn bij wie studenten met psychische problemen terecht kunnen voor een aantal afspraken. Andere sprekers tijdens de bijeenkomst noemen ook punten die het rendement kunnen verbeteren. Zo drukt decaan Janna Verdonk de coördinatoren op het hart te letten op studenten met een beperking. 'In iedere klas zitten twee à drie studenten die een aandoening hebben en hulp kunnen gebruiken tijdens de studie. Veel van deze studenten zullen niet uit zichzelf ergens aankloppen met hun problemen. Wees daar alert op.' Daarnaast geven diagnostische toetsen en intake-assessments aan het begin van de studie een beeld van het kunnen van de student en van zijn motivatie en persoonlijkheid. De opleiding kan hierop inspelen en eventuele knelpunten in een vroeg stadium aanpakken door middel van bijspijkerprogramma's. Mogelijkheden genoeg om de rendementscijfers te verbeteren en uitval te voorkomen. Aan de studieloopbaancoaches de taak om de student hiervan te overtuigen.

MG

Lid van een vereniging, zonder ontgroenen

De wc poetsen met je tandenborstel, goudvissen opdrinken, bevelen van hogerejaars opvolgen of je eigen kots opeten. Om lid te worden van het Rotterdams Studenten Gezelschap (RSG) hoef je geen van deze vernederingen te ondergaan.

'Ontgroenen is helemaal niet nodig om een goede band te krijgen', vertelt Sander Audenaerd (20), vierdejaars gezondheidszorg-technologie, die in zijn tweede studiejaar lid werd van RSG. 'Ik heb binnen mijn 'familie', een groep eerstejaars onder begeleiding van een ouderejaars, heel waardevolle contacten opgedaan zonder ontgroenen. Voordat ik lid werd, kende ik niet zoveel mensen in Rotterdam en ging ik in het weekend naar huis. Ik kwam in contact met de vereniging nadat een vriend mij een keer meenam naar de sociëteit.' Klasgenoten hebben weleens vooroordelen over studentenverenigingen. 'Maar als ik ze uitleg hoe het bij RSG werkt, dan begrijpen ze wel dat ik lid ben. Wij zijn minder corporaal, waardoor er geen druk ligt op de leden. Zo is het geen probleem als je een tijdje niet komt, omdat je bijvoorbeeld tentamens hebt.' Voor Sander is de vereniging meer dan een plek waar hij een biertje drinkt of een feestje bezoekt. In verschillende commissies maakt hij zich nuttig binnen RSG. 'Het lijkt veel, maar niet iedere commissie kost evenveel tijd. Het is allemaal prima te combineren met mijn studie en bijbaan. Ik vind het sowieso leuk om bezig te zijn. Bovendien doe je door commissiewerk heel veel nuttige ervaring, kennis en contacten op. Samenwerken binnen een commissie is heel

anders dan het groepswerk op school. Daar kijkt iedereen dezelfde kant op, terwijl je binnen RSG studenten uit verschillende disciplines hebt. Dat vind ik erg leerzaam.'

MG

RSG organiseert ieder jaar een aantal open festivals, zoals de filmweek, een culturele week en een muziekweek. Deze festivals zijn voor iedereen toegankelijk en volgens Sander echte aanraders. Voor meer informatie over het RSG en de festivals: www.hetrsrg.nl of www.rotterdamstudentenfestivals.nl.

Rotterdamse Kamer van Verenigingen In Rotterdam zijn de zeven grote studentenverenigingen aangesloten bij de overkoepelende Rotterdamse Kamer van Verenigingen (RKvV). Op en via www.rkvv.nl is meer te lezen over deze verenigingen. Daarnaast zijn er verenigingen die zich richten op sportende studenten, zoals roeiers (www.skadi.nl) en voetballers (www.antibarbari.nl). Rotterdam telt daarnaast enkele verenigingen voor studenten met een bepaalde achtergrond. Het Turkse Mozaik (www.mozaik.nu) en QNE voor gereformeerden (www.qne.nl) zijn twee voorbeelden.

Korstiaan Korteweg

afgestudeerd

Tot 2008: bedrijfseconomie Nu: financieel administrateur

Curriculum Vitae

1995-2000	mavo aan mytylschool De Brug
2000-2004	mbo bedrijfsadministratie
2004-2008	HR-studie bedrijfseconomie
2008	financieel administrateur bij jeugdzorginstelling Trivium

Korstiaan Korteweg is de eerste HR-afgestudeerde met een functiebeperking voor wie een onderwijsovereenkomst is opgesteld. Hij is spastisch en heeft daarom een rolstoel of elleboogkrukken nodig om zich te kunnen voortbewegen. 'Maar mijn streven is om een zo normaal mogelijk leven te leiden.'

Hier was studentdecaan Janna Verdonk aanwezig op de open dag, en zij vertelde me dat zij degene was die het zou regelen, en dat we samen een onderwijs-overeenkomst zouden opstellen.' Die overeenkomst gaf veel vertrouwen, 'al was het voor mij meer een stok achter de deur dan dat ik er echt gebruik van heb gemaakt', legt Korteweg uit.

'Ik heb hem in een dossier gedaan en er verder nooit meer echt naar gekeken. De meeste dingen regelden zich vanzelf, zoals extra toetstijd, of dat ik een laptop mocht gebruiken als dat nodig was. In de overeenkomst was ook de plaats opgenomen waar ik mijn rolstoel mocht neerzetten als ik met de taxi naar huis ging, maar de mensen bij wie ik hem neerzette, wisten dat volgens mij niet eens. Het mocht gewoon.' Korteweg heeft zijn handicap met het oog op zijn studie of de omgang met medestudenten nooit als een beperking ervaren: 'Samenwerken met andere

Het basis- en middelbaar onderwijs volgde Korteweg op mytylscholen. Dat zijn scholen waar op regulier niveau onderwijs wordt gegeven, maar in kleine groepen zodat individuele begeleiding beter mogelijk is. Toen hij in 2000 naar een 'gewone' mbo ging, het Da Vinci College in Dordrecht waar hij bedrijfsadministratie ging studeren, was het wel even wennen: 'Als je individuele begeleiding gewend bent, is dat een hele stap. Opeens kwam ik in een grote groep terecht waar ik mijn eigen plaats moest zien te veroveren.' Toch ging deze opleiding Korteweg goed af en toen hij z'n diploma had gehaald wilde hij graag doorstuderen. 'Ik wist alleen nog niet precies waar', vertelt de oud-student. 'Daarom ben ik langs meerdere open dagen van hogescholen gegaan met de vraag hoe zij daar met mijn handicap zouden omgaan. Overal werd mij verzekerd dat dat wel goed zou komen, maar niemand kon mij vertellen hoe precies en bij wie ik dan moest zijn. Tot ik op de Hogeschool Rotterdam kwam.

Inmiddels is Korteweg aan de slag als financieel administrateur bij jeugdzorginstelling Trivium in Dordrecht, een instelling waar hij eerder stage liep. 'Op advies van mijn stagebegeleider op het mbo ben ik hier stage gaan lopen. Dat bleek een goede keuze te zijn. Het werk hier sluit goed aan bij mijn studie. Op school is de basis gelegd, en in de praktijk heb ik nog erg veel bijgeleerd. Dan gaat het vooral om bedrijfsspecifieke details. Bovendien heb ik het gevoel dat ik binnen dit bedrijf en deze sector echt waarde kan toevoegen. Pilot of verpleger had ik moeilijk kunnen worden, maar op economisch vlak kom ik goed tot mijn recht.'

AvW

Geleerd op de HR: werken in groepsverband
Gemist op de HR: niets groots

2

1

3

Foto 1

Ismail Solmaz, van het Huurteam Rotterdam, bekijkt en meet alle ruimtes van het studenten-huis. Hij let hierbij op de grootte, schimmelplekken, houtrot, lekkages en de ventilatie in toilet, douche en keuken. Tot grote vreugde van de studentes blijkt de keuken na beoordeling niet meer te voldoen. Kasten missen deuren en vallen ook bijna van de muur.

Foto 2

Na het inspecteren van het huis verwerkt Solmaz zijn bevindingen op zijn laptop. Verschillende elementen in een huis leveren punten op en deze punten bepalen de maximale huurprijs voor de studentenkamers. De centrale verwarming die de studentes hebben, zorgt er bijvoorbeeld voor dat er een hogere huur gerekend mag worden en het ontbreken van een eigen wasbak levert een lagere huur op.

Foto 3

Na zo'n anderhalf uur keuren, meten en rekenen krijgen de studentes het resultaat. Ze betalen allemaal te veel voor hun kamer. Dat varieert van twintig tot 12,63 euro.

Solmaz om de recent opgelegde huurverhoging niet meer te betalen. Na het in gang zetten van de procedures komt de zaak bij de Huurcommissie terecht die een huurprijs bepaalt waar de huisbaas zich aan moet houden. Mocht de commissie bepalen dat de keuken inderdaad niet meer voldoet, dan krijgen de studentes een tijdelijke huurverlaging totdat de keuken vervangen is. Deze verlaging kan wel oplopen tot veertig procent van de huurprijs. Inge is blij met de inspectie van het huurteam, al had ze zich van tevoren rijker gerekend. 'We zagen onszelf al druk winkelen of op een mooie vakantie naar Brazilië gaan van het overgebleven huurgeld', lacht ze. 'Ach, nu kunnen we van het geld vast nog wel een weekendje weg aan het einde van het jaar.'

MG

Voor meer informatie over het huurteam: www.huurteamrotterdam.nl. Het huurteam beoordeelt alleen huizen van particuliere verhuurders.

HUURTEAM CONTROLEERT huurprijzen studentenkamers

Om te voorkomen dat studenten ten prooi vallen aan inhalige huisjesmelkers bekostigt de gemeente Rotterdam een eigen huurteam dat gratis bij studenten en andere huurders langskomt om de maximale huurprijs voor een woning of kamer te bepalen. *Profielen* liep een ochtend mee.

Ismail Solmaz, medewerker van het huurteam, bezoekt het studentenhuis van Inge, Geertine en Elja in Rotterdam-West. De studentes vinden dat ze veel betalen, tussen de 190 en 270 euro per maand exclusief, en zijn erg benieuwd naar de uitkomsten. Verder zijn ze ontevreden over het onderhoud, vooral de keuken is een pijnpunt. 'We hebben wel geklaagd bij de huisbaas, maar dan vindt hij ons alleen maar irritant', vertelt Geertine. 'Hij heeft bij vroegere huisgenoten ook bedreigd ze eruit

te zetten als ze lastig deden. En dat wil je natuurlijk niet.' Solmaz benadrukt dat een huisbaas iemand er niet zomaar uit kan zetten. 'Er geldt huurbescherming en alleen als je bijvoorbeeld grote huurachterstanden hebt, mag hij de huurovereenkomst opzeggen. Veel studenten hebben een jaarcontract en denken dat ze na een jaar op straat gezet kunnen worden, maar de tijdsduur geeft juist de minimale huurperiode aan. De verhuurder kan bij zo'n contract geld vragen als een student korter dan een jaar in zijn kamer blijft wonen.'

De bedragen die de drie studentes te veel aan huur en onderhoud betalen, vallen een klein beetje tegen. Maar soms is de 'oogst' van het huurteam een stuk spectaculairder. Zo heeft Solmaz weleens een huurverlaging van 600 euro aangevraagd voor drie studentes. Het huurteam bepaalt niet alleen de correcte huurprijs, maar regelt ook de communicatie met de huisbaas als er te veel betaald wordt. Inge, Geertine en Ellen hebben een machtiging getekend zodat het huurteam aan de slag kan om ervoor te zorgen dat de studentes ook daadwerkelijk een huurverlaging en een nieuwe keuken krijgen. Verder adviseert

De LSVb en de tijdgeest

VAN BARRICADE NAAR

BESTUURSKAMER

De Landelijke Studentenvakbond begon in 1983 als linkse actiegroep met een brede politieke agenda. Een kwart eeuw later is de bond een professionele lobbyclub die zelfs de partij van Geert Wilders te vriend wil houden. Niet iedereen is blij met dit pragmatisme, al verzekert het huidige bestuur 'nooit iets te zullen ondertekenen dat slecht is voor studenten'.

Onlangs werd minister Plasterk van Onderwijs rechts ingehaald door de Landelijke Studentenvakbond (LSVb). De lidbonden van de LSVb verwierpen een motie dat bestuurders in het hoger onderwijs niet méér mogen verdienen dan premier Balkenende. LSVb-voorzitter Lisa Westerveld: 'Sommige lidbonden zeggen: "Iemand die goed presteert, verdient gewoon meer." Minister Plasterk noemt de topsalarissen daarentegen 'ongelooflijk' en wil een harde aanpak.

De LSVb, die in het voorjaar haar 25-jarig bestaan vierde, was ooit een linkse actiegroep. Maar dat is veranderd. De bond wil nu vooral in gesprek blijven, met de minister, maar ook met politieke partijen van allerlei pluimage. Gijs van Dijk, drie jaar geleden bestuurslid en nu werkzaam bij de Algemene Onderwijsbond, noemt de LSVb een lobbyclub. 'Continu druk in Den Haag uitoefenen: dat de studiefinanciering blijft bestaan, het collegegeld niet verhoogd wordt; daar ben je als een waakhond mee bezig.'

Overigens doet de LSVb het beter dan een aantal jaar geleden. 'Ze waren toen een beetje saai', vindt René Danen, voorzitter in 1991-'92 en nu voorman van de actiegroep 'Nederland bekent Kleur'. 'Tegenwoordig reageren ze snel en met de juiste toon op standpunten.'

actievoeren

Maar de koers van de LSVb zorgt ook voor problemen. Wie lobbyt, kan door de regering worden ingepakt, tussen de lokale bonden botert het niet altijd, en waar de LSVb vroeger een duidelijke politieke visie had, heeft de bond nu, als gesprekspartner voor onderwijszaken, niet automatisch een grote aantrekkingskracht op studenten. 'Het lidmaatschap van de LSVb is minder zinvol dan vroeger', vindt Willem Bos, voorzitter van de aangesloten Groninger Studentenbond.

Toen de LSVb in 1983 werd opgericht, leek de bond zo weggelopen uit de revolutionaire jaren zestig. 'Wij hadden één middel en dat was actievoeren', zegt Mariëtte Hamer, toen medeoprichter van de LSVb, nu fractievoorzitter van de Partij van de Arbeid. Hamer liep in India-jurken rond en sprak de minister van Onderwijs welgeteld één keer. Demonstraties en bezettingen waren in de jaren tachtig en vroege jaren negentig het communicatiemiddel bij uitstek. Maarten van Poelgeest, nu wethouder voor GroenLinks in Amsterdam, leidde als voorzitter van de LSVb in 1988 een demonstratie van 35 duizend studenten. Het leverde hem veel bekendheid op. Maar waren zulke acties op termijn effectief? Veel bezuinigingen werden alsnog doorgevoerd. 'Dat is moeilijk te zeggen', vindt Van Poelgeest. 'Ik ben zelf niet van de school die pas vindt dat je iets moet doen als je zeker weet dat het effectief is.'

De actiebeweging kalfde geleidelijk af. In 1992 ging minister van Onderwijs Jo Ritzen na langdurige protesten met René Danen in debat. Het contact met de minister werd daarna intensiever. Kysia Hekster, LSVb-voorzitter in 1994-'95, zag Ritzen vaker dan haar eigen ouders, schrijft ze in een jubileumboek. Bij studenten vervloog de bereidheid tot demonstreren. Bezuinigingen golden pas voor de volgende studentengeneratie en voor eeuwig studeren was toch geen geld meer.

lobbywerk

Ritzen kon de LSVb goed gebruiken, vertelt Mariëtte Hamer, toen ambtenaar op het ministerie van Onderwijs. De bewindsman was het stiekem oneens met de bezuinigingen die hij volgens het regeerakkoord moest uit-

voeren. 'Ik heb altijd gedacht dat hij bewust tegenstand organiseerde door geld te geven aan de LSVb, zodat die professioneler werd en actie kon voeren. Dat heeft hij vervolgens gebruikt om zichzelf onder druk te krijgen richting het kabinet. Eigenlijk denk ik niet dat de LSVb het door heeft gehad.' Demonstraties halen de televisie, maar lobbywerk is onzichtbaar. 'Als iets goed gaat, krijgen we daarvoor niet altijd de credits', zegt Lisa Westerveld, die mag meepraten over de wetsvoorstellen van minister Plasterk. Maarten van Poelgeest denkt dat de invloed van de LSVb is vergroot als het gaat om onderwijshervormingen. 'Dan is het belangrijk dat je in een vroegtijdig stadium een ingang hebt om te praten.' Mariëtte Hamer maakt een kanttekening. 'Als je inspraak hebt in conceptplannen, bind je je aan de uitkomst van de besluitvorming. Je kunt nooit meer zeggen: hier had ik niets mee van doen.'

Dat is een probleem, erkent Lisa Westerveld. 'Maar we zullen nooit onze handtekening zetten onder iets wat slecht is voor studenten. De kans op actie bestaat altijd.' Geldt dat ook nog als ze eerst maandenlang onderhandeld heeft met de minister? Uitgesloten is het niet, zegt ze. 'Als je het maar eerst op alle andere manieren hebt geprobeerd.'

macht

De LSVb is als federatie opgericht door lokale studentenbonden. Het landelijk bestuur had toen weinig te vertellen. Tegenwoordig lopen de machtlijnen anders. Het bestuur maakt de dienst uit en de lidbonden controleren vooral achteraf. Heibel is er overigens nog steeds. De lidbonden vallen uiteen in twee groepen. Allereerst zijn er de bonden die nog steeds een beetje activistisch zijn, zoals de bonden in Wageningen en Groningen. Aan de andere kant staan de bonden van Utrecht, Delft en de Universiteit van Amsterdam, die liever geen actie voeren en zichzelf 'pragmatisch' noemen, aldus Eline Kleiweg, voorzitter in Delft. 'Dat geeft soms gezonde frictie', zegt oud-LSVb'er Gijs van Dijk. De motie voor een

maximum aan de salarissen van universiteitsbesturen werd ingediend door de bond in Groningen en liep stuk op verzet van de pragmatici. Eline Kleiweg: 'Wij zeggen: kijk hoe de situatie is, en dan hoef je niet per se een plafond voor dat salaris af te spreken.' De bonden in Amsterdam en Delft zijn veel groter dan de rest: Ze trekken enkele duizenden leden omdat ze diensten aanbieden als goedkope boekenverkoop en kamerbemiddeling. De andere bonden hebben hooguit een paar honderd leden. 'De LSVb is bang om Amsterdam en Delft voor het hoofd te stoten', zegt Willem Bos uit Groningen.

maatschappelijk engagement

Om alle lidbonden en Haagse gesprekspartners tevreden te houden, profileert de LSVb zich als belangenorgaan voor het hoger onderwijs. Vroeger bemoeide de LSVb zich met van alles, van milieukwesties tot kraken. Engagement was belangrijk. Mariëtte Hamer: 'Wij waren van de bredere maatschappelijke functie. Maar dat heeft ook met de tijdgeest te maken. Nu is het allemaal resultaatgerichter.' René Danen merkte dat toen hij Lisa Westerveld vroeg mee te doen aan een actie tegen Geert Wilders. Ze weigerde: Het ging niet over onderwijs. 'Bovendien hebben we goede contacten bij de Partij voor de Vrijheid', voegt ze

WEINIG OOG VOOR HET HBO

Bij de oprichting in 1983 wilde de LSVb zich sterk maken voor het gehele hoger onderwijs. Maar in de praktijk is het hbo een zorgenkindje. De LSVb wil een 'denktank' oprichten om de aandacht daarvoor te vergroten. Het is namelijk lastig om hbo-studenten te mobiliseren. Ze wonen vaker thuis, zijn jonger dan universitaire studenten en minder vaak politiek actief. Bij hogescholen hebben studenten bovendien minder inspraak.

Voormalig bestuurslid Gijs van Dijk: 'De LSVb profileert zich te veel als een bond voor universitaire studenten. Dat is zonde en onrecht. In het hbo studeren 350 duizend studenten. Veel meer dan universiteiten hebben hogescholen een emancipatoire functie. De LSVb beseft dat onvoldoende.'

Vorig jaar werd een nieuwe bond van hbo-studenten in Zwolle lid van de LSVb. Volgens voorzitter Xander Hartholt zijn de problemen bij hbo-instellingen en universiteiten vaak dezelfde, maar het accent verschilt. 'Wij hebben geen tegengestelde standpunten. Maar als er gepraat wordt over kleine dingetjes, redeneert men nog te veel vanuit de universiteit.'

PROFIELEN.HRO.NL

elke dag vers onderwijsnieuws

It is free

Ontlezing is een gevaarlijk virus. Steekt het de kop op, dan is het nauwelijks nog tegen te gaan. Literaire uitgevers zitten met hun handen in het haar, kranten vechten tevergeefs tegen teruglopende abonneecijfers. Maar ook dichter bij huis is er paniek: op de redactie van *Profielen*. Studenten pakken het blad niet op, weten soms niets eens dat het bestaat. Zelf heb ik gestudeerd aan de Erasmus Universiteit en pakte steevast *Erasmus Magazine* uit de rekken. Tenminste, als ik er was. Ongeveer drie keer per jaar. Maar lezen deed ik het blad wel! Van kaft tot kaft. Misschien heeft het met mijn Indiase achtergrond te maken. Het levensmotto van mijn moeder luidt: Gratis dingen mag je nooit laten liggen. Dit motto heeft mij natuurlijk ook gevormd. Zij het dat ik iets kieskeuriger ben dan zij. Ik zal mezelf nooit op de parfumdienst van een groot warenhuis bespreken met alle flesjes die je kunt uitproberen. Mijn moeder wel. Ze rook naar vanille, rozen, kaneel, citroen, madeliefjes, appeltjes, vijgen, lavendel, tijm, suikerspin en nog 1001 andere geuren. Toen ik klaagde over ademhalingsmoeilijkheden, zei mijn moeder: *'It is free.'*

Deze drie woorden zijn een mantra voor een Indiër. Er gaat een bovenmenselijke kracht van uit. De woorden zijn onweerstaanbaar, ze hypnotiseren en laten je dingen doen die je anders nooit zou doen. Mijn moeder is in de zomer van 1988 thuisgekomen met een vrachtwagenlading aan placemats. Er stond een foto op van Ruud Gullit. We waren een gezin van weinig woorden, maar ook bij dit soort uitzonderingsgevallen waren er slechts drie woorden nodig: *'It is free.'*

Bij deze wil ik de Indiase mantra ook voor studenten aan de HR heilig verklaren. Het is natuurlijk niet de bedoeling dat je non-stop naar een parfumdienst ruikt, of door het leven gaat met een pallet gratis goederen op je rug. Maar bij het zien van *Profielen* zou er wel een Pavlovreactie moeten ontstaan. Je speekselklieren zouden moeten gaan werken, je mond zou zich moeten openen, je tong zou tot aan de vloer moeten hangen. En dan zou je moeten gaan rennen, zo hard als je benen je kunnen dragen. Rennen, rennen, rennen. En als er mensen in de weg staan, loop je gewoon door ze heen. Niets kan je tegenhouden, niemand. Je bent betoverd, gehypnotiseerd. Je pakt *Profielen*, je begint te lezen, en je stopt pas bij de laatste punt. Dus niet hier. Uitgesloten.

Ernest van der Kwast is auteur en organisator van literatuurfestivals zoals Nur Literatuur.

Ernest van der Kwast

Treetz

djs Flava en Irwan. Vooral die eerste gooit lekker veel variatie in de mix, waardoor niet alleen Busta of 50 voorbijkomen, maar ook Laidback Luke tot zelfs The Jackson Five onder luid gejuich van het publiek worden ontvangen. Voormalige barhangers gooien hun coupe in de war op de dansvloer en meiden staan te dansen alsof ze alleen in hun slaapkamer zijn. Overigens wordt niet eens alleen de dansvloer gevuld door uitbundig volk, ook op het balkon en zelfs in de looppaden langs de zijkant wordt goed op de muziek bewogen. Een van de meiden die ik eerder

kon het nog), legt hij uit: 'Ik ben voor het eerst op een Treetz-feest, en wist dus eigenlijk niet zo goed wat ik moest verwachten. Toen ik hier binnenkwam had ik er ook een beetje een hard hoofd in, maar inmiddels vind ik het echt heel erg vet.'

twintig euro waard

En veel beter dan dat had ik het niet kunnen zeggen. Hoewel ik me vroeger op de avond toch wel eventjes de eenzame jongen voelde en dit slecht probeerde te verhullen, heb ik me gedurende de nacht uiteindelijk gewoon laten meevoeren met de strakke beats, de bij vlagen juichende en springende zaal en de vriendschappelijke sfeer. Bovendien heb ik me veel geld aan rondjes kunnen besparen, maar omdat daar dan ook wel erg weinig gratis biertjes tegenover stonden, zal ik mijn vrienden volgende keer overhalen toch mee te gaan. Die twintig euro is Treetz namelijk echt wel waard.

AvW

vanavond met een gasballon om haar pols gebonden zag flaneren, is vrolijk met haar vriendinnen aan het dansen. 'Die ballon was ik na een tijdje wel weer zat. Het was even leuk, maar uiteindelijk had ik er vooral last van. Ik heb hem zijn vrijheid gegund. Ook zonder ballon vind ik het hier goed te doen.' Manuel, een jongen met strak getrimd sikje, deelt haar mening. Terwijl hij leunend tegen de bar zijn sigaret oprookt (toen

Meiden staan te dansen alsof ze alleen in hun slaapkamer zijn.

verlopen. Hoewel de ruime dansvloer niet leeg is, lijken de meeste – vooral mannelijke – bezoekers de kat nog uit de boom te kijken. In de hoop en het vertrouwen dat dit vooral komt doordat de alcohol bij het gros nog zijn werk moet doen, bestel ook ik een biertje om me te vergezellen bij het wachten op de rest van de nacht.

echt heel erg vet. En gedurende deze nacht lijkt ik mijn gelijk te krijgen. Waar dj Harwell de dansvloer naarmate de avond vordert voller krijgt met stevige hiphop, komt de sfeer echt goed in de Off_Corso dankzij

zodat ik vannacht op mezelf aangewezen ben. Waar ik normaal gesproken de avond zou hebben ingeluid met het eerste rondje drinken, besluit ik nu maar eens het eerste rondje te lopen; de zaal verkennen. Eenmaal voorbij de wietlucht in de lobby geworsteld, blijkt de hoofdzaal leuk in stijl van dit driejarig verjaarsfeestje ingericht. Achter de dj-booth prijkt een levensgrote opblaasbare verjaardagstaart, rood-wit-blauwe ballonnen versieren de muren en bij een enkele discotheekganger zweven deze feestattributen zelfs met touwtjes om de polsen. Toch lijken de vroegste uurtjes van de nacht nog stroef te

Onwennig eenzaam maak ik mijn entree in de grote discotheek. Omdat mijn vrienden nog armere, of eigenlijk schralere, studenten zijn dan ik waren zij niet bereid vanavond twintig euro neer te tellen voor een toegangsbewijs,

ECLECTISCHE MIX KNALT IN OFF_CORSO

Al sinds 2005 maakt Treetz op verschillende locaties in Nederland faam. Onder meer de 013 in Tilburg, het Haagse Paard van Troje en de in Eindhoven gevestigde Effenaar hebben reeds kennisgemaakt met de eclecticische beats die het feest eigen is, en om het driejarig jubileum te vieren was Treetz 14 juni in de Off_Corso.

TREETZ

Het eerstvolgende Treetz-feest vindt 13 september plaats in de 013 (Tilburg), gevolgd door een editie op 3 oktober in de Effenaar (Eindhoven). Iets meer dan een week later, 11 oktober, is Rotterdam aan de beurt, wederom in Off_Corso. Check voor meer informatie www.treetz.nl of treetz.hyves.nl.

Verknippt op z'n Japans *****

Van 18 tot 21 september vindt het festival Camera Japan plaats in Lantaren-Venster. Eén van de films die tijdens dit festival vertoond wordt, is *Funuke, show some love, you losers!* van regisseur Yoshida Daihachi. De kijker maakt kennis met een nogal verknippt gezin net na de dood van de ouders. De oudste zus Sumika komt terug van een mislukte acteercarrière, maar heeft haar droom nog niet helemaal opgegeven. Ze geeft haar jongere zus Kiyomi de schuld van de mislukking. Kiyomi maakte een manga waarin haar zus afgeschilderd wordt als iemand die over lijken gaat om te bereiken wat ze wil. Bijna overbodig om te zeggen dat de band tussen de zussen verre van optimaal is. Bovendien is Sumika precies zoals haar zusje haar getekend heeft: manipulatief en ingemeen. Stiefbroer Shinji kan hierover meepraten. Hij heeft geen seksueel contact met zijn vrouw Machiko omdat dat niet mag van zijn stiefzus. Machiko is een verhaal apart. Zij doet alles om anderen te pleasen, terwijl ze behandeld wordt als oud vuil. Voor de dood van hun ouders kabbelde het leven rustig voort, maar de komst van Sumika gooit ieders gevoelens in een soort snelkookpan. Het is de vraag wie er ongeschonden uit deze emotionele strijd tevoorschijn komt. Deze film won meerdere prijzen en dat is volkomen terecht. De regisseur heeft geweldige karakters gecreëerd, die stuk voor stuk geloofwaardig zijn en zorgen voor een voortdurende spanning tussen de verschillende personages. En die spanning voel je als kijker. De film lijkt traag, maar het verhaal wordt subtiel opgebouwd om aan het einde tot een geweldige slotstuk te komen, waarna bijna niets meer is zoals daarvoor.

MG

Meer informatie over het festival op: www.camerajapan.nl. Na Rotterdam zijn de films ook nog te zien in onder andere Amsterdam, Den Haag en Dordrecht.

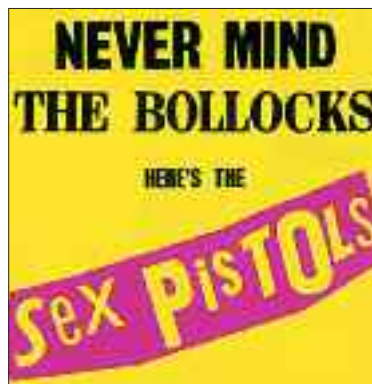

Puzzelen met Van Hanegem *****

Hé, Orlando Engelaar. Heeft ie ook bij Feyenoord gespeeld? De Oranje-international is één van de 756 voetballers die ooit het eerste haalde. In het Schielandshuis, bij de tentoonstelling *Feyenoord 100 jaar*, is hij afgebeeld op één van de vier immense *walls of fame*. Net als Houtman, Hiele en de twee Kalou's. En daar hebben we Hofland, Moulijn, Robbie Witschge, Makaay en ook Mohammed Abubakari. Wie? Dat is de Ghanees die in het seizoen 2005/2006 in de basis stond, alleen niet tijdens een officiële wedstrijd. De vier muren dagen je uit om de namen bij de foto's te bedenken.

Hoe ouder je bent, hoe meer je herkent van de geschiedenis van de club op Zuid. Hetzelfde geldt voor foto's van het clubhuis toen Feyenoord nog aan de Kromme Zandweg voetbalde, en voor oude voetbalplaatjes die zijn tentoongesteld. Mooier dan de afbeeldingen van spelers zijn misschien nog wel de attributen die duidelijk maken dat Feyenoord meer is dan een voetbalclub. Zo lieten vele artiesten hun Feyenoordgevoel op single of cd vastleggen en zijn er de verzamelitems die het Schielandshuis leende van fervente fans. Een Willem van Hanegem-legpuzzel bijvoorbeeld, plakboeken met krantenknipsels, Feyenoord-tandenborstels, vaantjes, negentien verschillende minishirts en ook de zeer recente Texaco-knikkers. Vooral de video-opnames waarin enkele supporters uiting geven aan hun Feyenoordgevoel mag je als bezoeker niet missen. Zo is daar Annie van der Vaart die thuis op de bank haar Feyenoordkussen stevig tegen zich aangedrukt houdt. Gespannen leeft ze mee met het radioverslag van Ajax - Feyenoord. Als keeper Timmer de bal stopt, slaakt ze een zucht van verlichting. 'Als ik geen kaarsies had gebrand, was ie erin gegaan.'

JvN

Sex Pistols: boos en hard *****

Een reünie van de Sex Pistols, dat is toch een beetje Britney Spears die een derde kind verwacht of Madonna in een nieuwe filmrol. Het eerste dat bij je opkomt is 'Ach nee, doe dat nou niet'. Want we hebben het hier wel even over de grondleggers van de punk, de uitvinders van het totale nihilisme, de muzikanten die als één van de eersten werkelijk schopten tegen het systeem en de essentie van sex, drugs & rock-'n-roll een heel nieuwe lading gaven. Inspiratiebron voor grootse namen als Joy Division, Oasis, Green Day en Nirvana. Een band met een basgitarist die zo zelfdestructief was (Sid Vicious) dat met hem vergeleken Pete Doherty een brave padvinder is. Een band met zo'n *legacy*, die wil je toch niet meer als een stel geriatrische *has-beens* tegenkomen op een podium op Lowlands 2008? Zoiets commercieels is toch moordend voor de geloofwaardigheid van punk? Nou ja, het is dus toch gebeurd. En daarom, in het kader van 'Ken je klassiekers', luisteren we nog maar eens naar hun eerste, enige en legendarische album *Never mind the bollocks - Here's the Sex Pistols* uit 1977. Voor zijn tijdperk baanbrekend, voor de echte punkliefhebbers ongetwijfeld nog steeds het summum. Maar na een paar nummers rechttoe rechtaan punk met de schurende vocalen van zanger Johnny Rotten wordt het wel een hele klui. Het is boos en hard en vooral zeer geschikt voor een potje bier smijten en pogoën op een festival. Dat dan weer wel.

SaS

Hans Teeuwen ook op internet geweldig *****

De nieuwe website van Hans Teeuwen is een heerlijk stukje smaakbeleving, dus wat valt er over te zeggen. Hans (ik geloof dat we hem allemaal bij de voornaam mogen noemen, mits liefkozend) heeft zich al geruime tijd teruggetrokken uit de Nederlandse theaters en is inmiddels ook alweer klaar met zijn Engelse tour, maar kan natuurlijk niet stilzitten en manifesteert nu zijn creatieve lusten op

internet: hansteeuwen.tv. Hans wordt verafschuwd of bemind. Ik behoor tot de laatste groep, dus hou dat in je achterhoofd bij het lezen van dit stuk.

Zijn website heeft nog het meeste weg van een soort plakboek, een collage van al het grappige, absurde en bizarre dat Hans te bieden heeft. Het merendeel bestaat uit filmpjes (qua beeld fatsoenlijke YouTube-kwaliteit) waarin hij zijn gekte de vrije loop laat. Hans die een knuffelbeer opvoedt, Hans die de fansite van Najib Amhali opbelt, Hans die 'danst' op muziek van Bach, Hans die tekeergaat tegen een pop. Moet je van houden, zeker als je er meer van achter elkaar kijkt, maar als je ervan houdt kan je ook gelijk je lol op. Al met al is Hans met zijn site weer een grens overgegaan, deze keer de grens tussen kwaliteit en kwantiteit. Waar er eerst nog heel lang geschaafd kon worden aan een theatervoorstelling, lijkt het er nu op dat alles simpelweg uitgevoerd en online geknald wordt. Zie je hem als debiel, dan zul je absoluut de point missen. Zie je hem als genie, dan komt hij er mee weg en kan je er heel wat saai bureauurtjes mee vullen. Ik behoor tot de laatste groep.

RJ

Hand in hand *****

Vrijwillig een jaar optrekken met de harde kern van Feyenoord. Veel mensen zouden vriendelijk bedanken voor de eer, maar fotograaf Kees Spruijt niet. Hij volgde de groep van driehonderd mannen vanaf de laatste wedstrijd van het seizoen 2006-2007 tot aan de bekerfinale in 2008. Dit leverde het indringende fotoboek *Kameraden* op. Pagina's met rauwe mannen vol met tatoeages, euforie als Feyenoord wint, maar ook alledaagse momenten op hun werk.

Na de eerste keer bladeren voel ik me bijna geïntimideerd. Boze man na boze man kijkt mij aan. En de tekst waarin de harde kernleden aangeven dat iedereen bang voor ze is en dat ze daar bovendien trots op zijn, maakt mijn angstige gevoel niet minder. Maar na een tijdje kijken went de aanblik van deze *angry men* en lukt het om door de stoerdoenerij heen te prikken. Dan blijft een gevoel van kameraadschap over dat van generatie op generatie overgedragen wordt. Makers die er voor elkaar zijn tot aan het graf. En er is meer dan alleen voetbal dat deze groep bindt. Ze zijn er voor elkaar als de keuken uitbrandt en voor mentale steun op de avond voor een vertrek naar Afghanistan. Bezoekjes aan een ziekenhuis zijn gewoon en als je in de gevangenis zit, komen de voetbalvrienden buiten de muren voor je zingen. De foto's geven een kijkje in het leven van mannen die je eigenlijk alleen kent van journaalbeelden of krantenfoto's van voetbalrellen. Door dit boek worden de hooligans van Feyenoord menselijk en vergeet je bijna dat ze het fijn vinden om aanhangers van de tegenpartij in elkaar te meppen.

MG

Nieuwsgierig naar deze bijzondere groep mannen? Profielen geeft 3 exemplaren van het boek Kameraden weg. Stuur je antwoord op de volgende vraag naar profielen@hro.nl en maak kans op een exemplaar: Tegen wie speelde Feyenoord in de finale om de KNVB-beker?

Onwaarschijnlijk mooie Cruz *****

David Kepesh (Ben Kingsley) is in de film *Elegy*, naar het boek *The Dying Animal* van Philip Roth, een gerenommeerde professor die heel wat mislukte relaties achter de rug heeft. Ook de moeizame relatie met zijn zoon, zijn slechte jeugd en het verlies van zijn familie zorgen ervoor dat Kepesh niet in staat is een volwassen verhouding aan te gaan met vrouwen om wie hij echt geeft. Maar dan krijgt hij een relatie met de dertig jaar jongere, oud-studente Consuela Castillo (Penélope Cruz). Haar onwaarschijnlijke schoonheid brengt zijn hoofd totaal op hol. Kepesh, gewaarschuwd door zijn beste vriend George (Dennis Hopper) dat zulke verhoudingen meer teweegbrengen dan de betrokkenen vermoeden, zegt dat de affaire vooral seksueel en vluchtig van aard is. Maar tot verbazing van Kepesh en Castillo staat hun grote leeftijdsverschil een diepere band niet in de weg. De hoogleraar, die iedere vorm van binding voorheen uitsloot, voelt zich steeds meer verbonden met Consuela, op een manier die leeftijd en uiterlijk ontstijgt. Ondertussen maken onzekerheid en bezitterigheid zich meester van Kepesh. Emoties die hij dacht niet meer te hebben. *Elegy* is een krachtige, sensuele film over verlies en innerlijke strijd. Onder regie van Isabel Coixet worden fantastische acteerpresetaties neergezet. De romantiek op het doek is af en toe tenenkrommend, maar met de kwaliteit die daar tegenover staat, is het niet moeilijk om daar doorheen te kijken. Zwarte kost is het wel, niet geschikt voor een eerste *date* dus.

HA

recensies

PROFIELEN.HRO.NL
elke dag vers onderwijsnieuws

ONDER WATER FRISBEEËN

met de personeelsvereniging

foto: Leven Willemse

Elke maand organiseert de personeelsvereniging (pv) van de HR een activiteit voor haar leden: van wijncursus tot schouwburgbezoek of zeiltocht. Kort voor de zomervakantie bood de pv voor het eerst een duikcursus aan en *Profielen* dook mee.

Maandag 30 juni: Vanaf een uur of zeven 's avonds druppelen langzaam maar zeker leden van de personeelsvereniging van de Hogeschool Rotterdam binnen bij Duikcentrum Sublub, waar zij worden ontvangen door de goedlachse Willem Warbie. Vanavond is hij de duikinstructeur die zo'n vijftien hogeschool-medewerkers gaat begeleiden bij hun eerste duik. Wanneer iedereen in het krappe kamertje is voorzien van thee, koffie en koek kan het theoretische deel van deze eerste

duikles beginnen. Aan de hand van een duikpak legt Warbie uit hoe het duiken later op de avond in z'n werk zal gaan. Binnen de groep heerst merkbaar een licht zenuwachtige sfeer, maar de duikinstructeur probeert de aanwezigen gerust te stellen door te vertellen dat ernstige gevolgen van waterdruk zoals uitloppende ogen niet zullen voorkomen, zeker niet in het relatief ondiepe zwembad waar de praktijkles zal plaatsvinden. Toch wordt bij de gedachte alleen al door een aantal van de HR-collega's even geslikt.

21.30 uur: naar het zwembad Rond half tien heeft de groep voldoende theoretische kennis tot zich genomen, en vertrekt het stoetje richting het om de hoek gelegen Oostelijk Zwembad. Nadat iedereen is omgekleed kunnen de pakken aan die al startklaar liggen langs de rand van het ongeveer een meter diepe kinderbad. En zodra iedereen de toch best zware gasflessen op de rug gebonden heeft gekregen, begint het oefenen met in- en uitademen door het rubberen mondstuk, waarna de eerste oefeningen kopje onder worden gedaan. Middels gebarentaal, het is lastig praten onder water, wordt duidelijk dat iedereen het ademen onder de waterspiegel goed onder de knie heeft, en al snel worden de deelnemers een voor een het diepe in geholpen.

volledig ontstrest. En daar begint het echte duiken. Een blik aan de oppervlakte van het water doet denken aan een verlaten zwembad, maar onder water wordt flink in de rondte gezwommen. Omdat het met een man of twintig (inclusief Warbie en nog drie instructeurs) vrij druk is in het niet enorme bad is het zaak een beetje door, over en onder elkaar heen te manoeuvreren, wat het duiken eigenlijk vooral leuker maakt. De welbekende oké-gebaren worden veelvuldig uitgewisseld, en wanneer een onderwaterfrisbee het bad in wordt gegooid, speelt een aantal collega's een simpel spelletje. Na een uur duiken heerst er een voldane sfeer. Iedereen lijkt onder water even volledig te zijn ontstrest en tot zichzelf te zijn gekomen. En zoals Willem Warbie al had beloofd: Geen van de deelnemers zal huiswaarts keren met uitgeplopte ogen.

AvW

Hans Kurpershoek (51)
Docent gezondheidszorgtechnologie

'Ik wil al veertig jaar een keer duiken. Als jongetje van elf, twaalf jaar oud riep ik dat ik later duiker wilde worden, maar uiteindelijk loopt het dan toch anders, en ga je de gezondheidszorg in', lacht Kurpershoek. 'Toen zag ik deze aanbieding van de personeelsvereniging en dacht ik meteen: "Die is voor mij!" Het is er dus eindelijk van gekomen, en het viel me niet tegen. Het duiken geeft een geweldig gevoel van vrijheid, en vooral het spelen met de diepte door lucht in en uit het pak te laten lopen, vond ik leuk om te doen. Ik moet eerlijk zeggen dat dit voor het eerst in mijn twee jaar bij deze school is dat ik meega met de personeelsvereniging. Ik woon vrij ver van Rotterdam, ongeveer drie kwartier rijden, dus het moet me wel echt leuk lijken wil ik de moeite nemen om helemaal hierheen te komen. Toch vind ik het niet meer dan logisch om lid te zijn van de vereniging; dat hoort er gewoon bij.'